

11. roč. – 4/2001

Cena 5 Kč

Hukvaldský

Co se děje „na obci“, usne-
sení ze zasedání zastupitelstva,
zážitky z Wisly a Irska, navštívili
nás jmenovci Ermisovi z Ameriky,
vyhodnocení ankety o naší škole, „živá slova“ o rodině, hudební festival Janáčkovy
Hukvaldy, co se chystá na hradě, úspěšní fotbalisté, užitečné rady o medu

občasník

Obsah

SPRÁVA OBCE

Když na Hukvaldech přelo	3
Obecní úřad uvítal vzácné hosty z USA	4
Usnesení z 19. zasedání zastupitelstva obce Hukvaldy ze dne 20. 8. 2001	5
Co ukázalo letošní sčítání lidu, domů a bytů	6

JAK TO VIDÍM JÁ

Otevřený dopis	7
Další návštěva přátel ve Wisle	9
Na biofarmě v Irsku	10
Přes pole aneb Chlebovice mají rozhlednu	12
Jeden den jmenovců Ermisových z Texasu strávený na Hukvaldech	13

Z NAŠICH ŠKOL

Základní škola Leoše Janáčka Hukvaldy informuje:	
Výsledky prospěchu a chování za školní rok 2000/2001	15
Brundibár. Školní rok 2001/2001	18
Výlet do Wisly	18
První zahraniční vystoupení	19

ZE ŽIVOTA FARNÍKŮ

Najväčší zázrak — rodina	20
Modlitba a práca	21
Zrnko múdrosti	22

MINULOST A PŘÍTOMNOST NAŠÍ OBCE

Ermisovi z Texasu opět na Hukvaldech	22
--------------------------------------	----

Z KULTURY

VIII. ročník Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy	23
Na Hukvaldech se opět hrál Brundibár	24
Leoš Janáček	25
Eva	25
Obecní výlet	26
Na hradě Hukvaldy se připravuje	26
Činnost obecní knihovny v 1. polovině roku 2001	27

ZE SPORTU

Fotba úspěšně reprezentoval	27
Zpráva tenisového oddílu	28

VÍTE, ŽE

NAŠE RADY

Včelí med	29
-----------	----

INZERCE

	31
--	----

NEPŘEHLEDNĚTE

	32
--	----

Úvodem

Letošní čtvrté číslo vychází koncem prázdnin, koncem léta, které nám letos popřálo vedro i ochlazení, pro mnohé množství nasbíraných hub, v každém případě pak odpočinek.

Přinášíme připomínku VIII. ročníku festivalu Janáčkovy Hukvaldy. Rádi si jistě přečtete o našich fotbalistech na Středoevropských fotbalových hrách v litevském městě Anykščiai i o Memoriálu ing. Jaroslava Strakoše. Nebo vás zaujme, co řekl pan Václav Halat o vzniku rozhledny pod Kabátic v Chlebovicích. Jaké mají dnešní mladí možnosti? Doporučujeme přečíst si vtipné povídky o příhodách jednoho brigádníka na farmě v Irsku — nepřál si, aby chom uveřejnili jeho jméno.

O výsledcích minulého a začátku nového školního roku píše ředitelka základní školy Mgr. Alena Lérová. Také o tom, co předcházelo účinkování našich dětí v Brundibárovi. Neopomenuli jsme 73. výročí úmrtí Leoše Janáčka, které připadlo na 12. srpna. Přinášíme článek o koncertu Evy Henychové na hukvaldském hradě. Připomínáme také akce, které proběhnou na hradě v září a v prosinci.

Věříme, že vás zaujmou články o návštěvě Čechoameričanů — příslušníků rodiny Ermisů — na Hukvaldech. V našich radách se seznamte s druhy medu. Pro nedostatek místa jsme neuvdili pokračování seriálu o vzniku zástavby v naší obci, bude v příštím čísle.

Pokud byste se podívali nad tím, že některým tématům je věnováno více článků, je to záměr redakce přinést pohled více pisatelů, kteří k tomuto problému napsali. *Redakce*

Správa obce

Když na Hukvaldech přišlo

Vážení občané,

dáte mi jistě za pravdu, že druhá polovina prázdnin je předzvěstí blížícího se konce léta. Děti školou povinné si hezkého počasí moc neužily. Deště nás provázely po celý festival a pokračovaly i v měsíci červenci. Situace s přivalovými dešti byla nejhorší v období 25.—27. července 2001, velké množství srážek začínalo dělat problémy na všech tocích v naší obci. Naštěstí tato situace nepřerostla v katastrofu roku 1997. Tato situace vede k zamyšlení, jak jsme na tyto jevy přírody připraveni. Jak se měníme my a společnost, tak se mění i příroda a počasí naší planety. Zásahy člověka do přírody (mnohdy necitlivými) se naše planeta otepluje, dochází k postupnému tání ledovců, a tak nám té vody bude přebývat. Přivalové deště se mohou stát pravidelností. Zcelování pozemků, meliorační

systemy a špatná nebo žádná údržba příkopů, odvodňovacích rýh a kanálů tuto situaci v členitém terénu na teritoriu naší obce ještě zhoršuje. Údržbu těchto vodních staveb řeší zákon o vodách — stávající 138/1973 Sb. o vodách platný do 31. prosince 2001 a nový 254/2001 Sb. o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), který bude platit od 1. ledna 2002.

V něm jsou uvedeny povinnosti majitelů toků a pozemků s nimi souvisejícími. U nás se jedná o majetek obce, polnosti v pronájmu zemědělských společností, pozemky lesů, pozemky silnic, pozemky vodních toků a pozemky v soukromém užívání včetně stavebních parcel. Každý z těchto výše uvedených je povinen přispět svým dílem.

Jde především o prevenci. Nutné práce na opravách, údržbě a čištění je třeba provádět průběžně. Je pozdě, když vážná situace nastane, si stěžovat, hledat neurčitěho vlastníka a telefonovat na obecní úřad, aby zjednal nápravu. Faktem je, že se na tomto poli moc v minulosti neudělalo. Můstky a průtoky ucpané, zmizely příkopy podél cest a když, tak jsou neudr-

žované. Živelně vznikla spousta úprav, které průtoky zužují. Pryč jsou ty doby, kdy si lidé svůj majetek více chránili a čistili příkopy kolem svých nemovitostí bez ohledu na jeho vlastníka. Teď je ale jiná doba, jednodušší je řešit situaci stěžováním (moderní je telefonování) nebo vlekou diskusí třeba na obecním zastupitelstvu. Proto apelují na všechny občany obce, aby tento vztah změnili a snažili se přispět třeba málem ve prospěch i své dobré věci. Obec je samozřejmě povinna a ochotna spolupracovat, jednat se SÚS-FM, Povodí Odry, Beskyd Agro, Lesy ČR a nutit je, aby svůj díl práce provedli.

Nakonec je to jako vždy o penězích. Obec nemůže provádět veškeré práce, rozpočet není nafukovací. Další aspekt vidím při samotné tvorbě územního plánu obce, kde se problém vod řeší velmi mlhavě. Když jsou nějaké závěry učiněny, stejně nejsou plněny při stavebním řízení. Neshledal jsem spolehlivé řešení odvodnění parcel určených k zástavbě ať již rodinnými domky nebo smíšenou zástavbou. Obecní úřad jako účastník těchto stavebních řízení bude přes stavební úřad vymáhat řádné doplnění stavebních projektů o odvodnění jak dešťových tak splaškových vod.

Při pochůzkách obci jsem zjistil dva zcela rozdílné přístupy. Jeden stavebník při stavbě rodinného domu investuje téměř sto tisíc korun do výstavby čistírny odpadních vod a odvodního sběrače splaškové a dešťové kanalizace. Druhý šetří (na nesprávném místě) a pro odvodnění zcela nového rodinného domu použije snad 50 let starý trativod sousedního domu, a to ještě v záplavové oblasti. To je nutno změnit. Postupně dát do původního stavu spoustu příkopů, struh a mlýnských náhonů. Vyčistit můstky a průtoky. To vše udržovat v provozuschopném stavu. Potom budeme moci klidně spát, když nám celou noc budou bubnovat kapky deště na okenní tabulky. A to se spí dobře, to mi snad všichni dají za pravdu.

A jedna glosa na závěr. Kdo je připraven, není překvapen a dobře spí.

Ing. Luděk Žáček, starosta

Obecní úřad uvítal vzácné hosty z USA

Červencové dopoledne dávalo tušit, že bude krásný, slunečný den. A právě tento prázdninový čas umocňoval atmosféru i na obecním úřadě na Hukvaldech, kde byli v dopoledních hodinách starostou obce ing. Ludkem Žáčkem přijati vzácní hosté — naši krajané z USA.

Srdečné stisky rukou, slzy v očích dávaly tušit, že jsou tímto uvítáním dojeti. Pan starosta se ujal slova, všechny členy výpravy srdečně přivítal. Ve svém projevu hovořil nejen o historii a vzniku naší obce, ale přiblížil hostům i kulturní a společenské dění v obci, významné rodáky, významné budovy, ale světil se také s tím, co ho trápí, co je třeba vylepšovat, co se již podařilo, co máme v plánu. Hosté pečlivě naslouchali, projevovali svými otázkami velký zájem o dění v naší obci a chvílemi se mi zdálo, že mnohé problémy máme společné.

Například pravdou je, že svět od konce války spěje v pozitivním směru rychle dopředu, bývalé statky se mění v hezká obydlí, zanikla již funkčnost vodních mlýnů a náhonů, všude ve světě přibývá upravených prostranství, ale jedno ve světě přetrvává a je pro ty lidi, kteří z různých důvodů opustili naši vlast, společně — je to touha shlédnout po letech znovu tu krásnou, hornatou moravskou krajinu, ta místa, ty kořeny předků, kteří právě zde i na Horním Šklenově vdechli život svým potomkům.

V závěru svého slavnostního projevu pan starosta vybídl přítomné, aby si prohlédli kroniku obce, kde se nám títo vzácní hosté rovněž podepsali. Při sklenici šumivého vína a neformálním rozhovoru nám pak naši krajané sdělili, že mají ve své vlasti organizaci, kde se všichni pravidelně scházejí a rádi budou ostatní své krajany informovat o naší obci a malebném okolí nádherných Beskyd.

S drobnými upomínkovými předměty odcházela tato skupina shlédnout další zajímavosti, památky, osvěžit vzpomínky, načerpat nové dojmy a poznatky. V odpo-

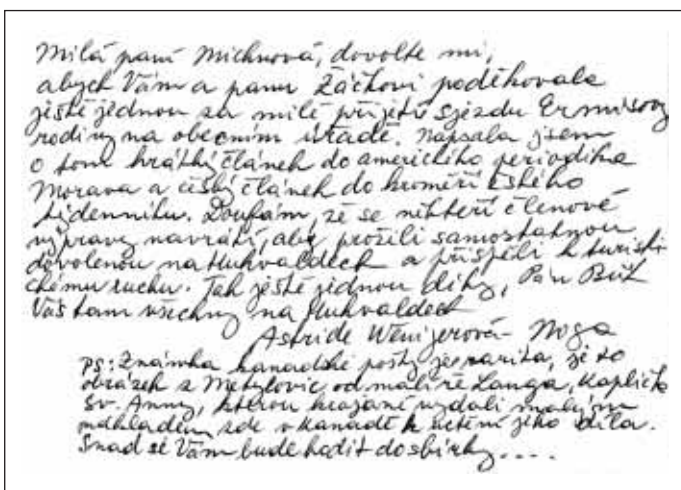
ledních hodinách jsme se s milou výpravou rozloučili. Svěřila se mi 92 letá paní, statečná členka této skupiny, že si právě touto cestou do své rodné vlasti nadělila dárek, o kterém léta snila a který bohužel již ze zdravotních důvodů nebude moci zopakovat.

Právě v těchto dnech jsem obdržela pozdrav z USA od vážené rodiny Ermisů s poděkováním za přijetí představiteli obce a se sdělením, že tito naši krajané hodlají v příštím roce strávit dovolenou na Hukvaldech.

Těší nás, že ač krátkým přátelským setkáním může i naše obec přispět k rozvoji cestovního ruchu. Za to ale patří poděko-

vání i všem ostatním, kteří nám toto setkání umožnili, zejména pak rodině pana Jana Ermise z Hukvald.

Jaroslava Michnová, místostarostka

Usnesení z 19. zasedání zastupitelstva obce Hukvaldy dne 20. 8. 2001

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

Kontrolu usnesení z 18. zasedání ZO 30. 5. 2001

Protokol o fyzickém předání funkce starosty ze dne 1. 6. 2001.

Žádost o příspěvek k zajištění reprezentačního oděvu pro lašskou dechovou hudbu mladých a mažoretky.

Zastupitelstvo obce schvaluje:

Program 19. zasedání zastupitelstva obce v předloženém znění. 11:0:0

Doplnění návrhové komise o p. Mgr. Alenu Léovou (za nepřítomného p. RNDr. Maťu) pro 19. zasedání ZO. 10:0:1

Záměr odprodeje části pozemku parc. č. 1237/2 k. ú. Rychaltice. 11:0:0

Záměr darovat stavební pozemek parc.

č. 524 k. ú. Sklenov včetně stavby TJ Sokol Hukvaldy. 11:0:0

Prodej pozemku parc. č. 760/13 k. ú. Sklenov o výměře 178 m² p. MUDr. Vladimíře Dieneltové, Dolní Sklenov 107 za cenu 28 Kč/m² + náklady související s převodem pozemku (daň, zaměření). 9:0:2

Záměr bezúplatného převodu části pozemku parc. č. 772/4 k. ú. Sklenov (dle GO) od Pozemkového fondu ČR na Obec Hukvaldy. 11:0:0

Bezúplatný převod pozemku parc. č. 394/11 k. ú. Sklenov o výměře 1432 m² ostatní plocha od Okresního úřadu. 11:0:0

Uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene pro SmVak a. s. Ostrava na obecním pozemku parc. č. 1213 ostatní plocha na k. ú. Sklenov v rozsahu 16 m² pro uložení sítí nn za úplaty 200 Kč. 11:0:0

Jednací řád zastupitelstva obce v předloženém znění — po provedených úpravách. 8:1:2

Změnu územního plánu obce Hukvaldy č. 1. 11:0:0

Dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo č. 29/09/1999 se Severomoravskou stavební společností s. r. o. Nový Jičín. 9:0:2

Uhradit finanční částku 50 000 Kč za prodloužení vysílací licence na dobu 12 let. 11:0:0

Rozpočtové změny č. 1/2001 a limit příspěvku dechové hudbě Fryčovice ve výši 5000 Kč a Fondu ohrožených dětí ve výši 500 Kč. 10:0:1

Darování zařízení Chirastar 32 MUDr. Chalupové ZS Rychaltice. 11:0:0

Odepsání pohledávky ve výši 22. 142, 80 Kč — krádež v obecním lese. 11:0:0

Přechod Základní školy L. Janáčka Hukvaldy na právní subjektivitu ke dni 1. 1. 2002 v právní formě příspěvkové organizace dle předložené žádosti p. Mgr. Lévové. 10:0:1

Zastupitelstvo zamítá:

Odložit projednávání jednacího řádu na příští zastupitelstvo obce. 3:7:1

Zastupitelstvo obce ukládá:

Požádat referát školství OkÚ Frýdek-Místek o integraci Mateřské školy Hukvaldy pod ředitelství Základní školy L. Janáčka Hukvaldy k 1. 1. 2002. 10:0:1, T: 15. 9. 2001, Z: p. starosta

Zajistit příspěvek ve výši cca 15 000 Kč k zajištění reprezentačního oděvu pro lašskou dechovou hudbu mladých a mažoretky. 11:0:0, T: 20. 9. 2001, Z: rada obce

Požádat Lesy ČR o udělení povolení vjezdu zdravotně postiženým občanům na hrad. (Povolenky v počtu 2 ks k dispozici v IC Hukvaldy). 11:0:0, T: 15. 9. 2001, Z: p. starosta

Zakoupit kvalitní křovinořez pro Obec Hukvaldy do 25 tis. Kč. 9:0:2, T: ihned, Z: p. starosta

V Hukvaldech 20. 8. 2001

Ing. Luděk Žáček
starosta

Jaroslava Michnová
místostarostka

Co ukázalo letošní sčítání lidu, domů a bytů

Již v červenci obdržel obecní úřad první výsledky. Lze z nich vyčíst mnoho zajímavého nejen o naší obci, ale i o okrese Frýdek-Místek, za něž jsou hlavně zpracovány. Publikace poskytuje též údaje o krajích i celé republice.

Hukvaldy patří mezi 21 obcí s počtem obyvatel od 1000 do 1999. V okrese existuje jedna obec s počtem obyvatel do 199. Jsou to Káňovice, kde žilo ke dni sčítání 192 osob. Za nimi následuje Vělopolí s 206 obyvateli a Žermanice se 215. Do tisíce obyvatel mělo 31 obcí, do 499 jich z toho bylo 14. Od 2000 do 4999 bylo 12 sídel, od 5000 do 9999 pouze 3. Největším městem je Frýdek-Místek s 61 736 obyvateli. Tedy ani jedna obec na 100 000 obyvatel. V okrese je celkem 77 obcí a 227 592 obyvatel. V rámci Moravskoslezského kraje je okres Frýdek-Místek v počtu obyvatel na 3. místě za Ostravou a Karvinou.

V malých sídlech je ekonomická aktivita kolem 45 %, ve městě Frýdku-Místku 50%. Pokud jde o národnostní složení je z celkového počtu obyvatel okresu 20 707 občanů polské národnosti, 18 190 občanů uvedlo národnost moravskou, 5026 slezskou, 345 romskou, občanů slovenské národnosti bylo sečteno 9689. Z tabulky o náboženském vyznání lze zjistit, že v okrese je poměr věřících k občanům bez vyznání 62,2 % ke 25,9 %, zbytek bylo nezjištěno. V malých sídlech je procento věřících ještě větší — v těch nejmenších přes 80%, naopak ve Frýdku-Místku je jich pouze 46,4 %. Nejvíce věřících je vyznání římskokatolického.

Ve frýdecko-místeckém okrese je celkem 41 803 domů, z toho 33 287 jsou rodinné domky, bytů je 83 050 a jsou z 92,7 % trvale obydlené.

Naše obec měla ke dni sčítání 1913 obyvatel, z toho dětí do 14 let 295 (15,4 %), ve věku do 59 1244 (65 %), nad 60 let 374 (19,6 %). Ekonomicky aktivních je v obci 763, což je 39,9 %. Na Hukvaldech

se většina občanů hlásí k české národnosti — 1728, k moravské 94 a slezské 2. Slovenskou národnost uvedlo 48 občanů, polskou 4 občané, ostatní a neznámé bylo 37 občanů. Z celkového počtu bylo 10 cizích státních příslušníků, což 0,5 %, a to 6 ze Slovenské republiky, 4 z Ruska.

V naší obci žilo ke dni sčítání 48,7 % věřících, převážně římskokatolického vyznání, 39,6 % občanů uvedlo, že je bez vyznání, 11,7 % údaj o náboženství nevyplnilo.

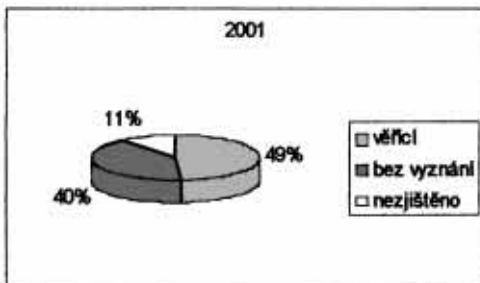
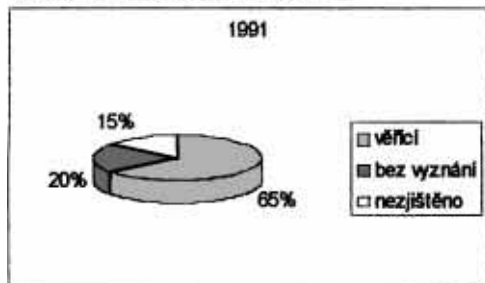
Srovnání s předcházejícím sčítáním ukazuje stejný trend jako v celé republice.

V obci bylo napočítáno 578 domů, z toho 567 rodinných domků, které byly obydleny ze 86,5 %. Bytů bylo zjištěno

celkem 710, trvale obydlených jich bylo 85,8 %. Z údajů vyplývá, že na jednu obytnou místnost připadlo 1,03 osob, převážně jsou byty dvou a více pokojové.

Pokud bychom chtěli srovnávat jednotlivé kraje, je Moravskoslezský kraj s 1277 095 občany největší co do počtu obyvatel, nikoliv však počtem obcí, kterých je 302. Jihočeský kraj má ve srovnání s ním zhruba poloviční počet obyvatel a téměř dvojnásobek sídel. Nejméně je Karlovarský kraj s počtem obcí 132 a 306 799 obyvatel. Hlavní město Praha mělo 1 178 576 obyvatel. Celkový počet obyvatel v České republice byl 10 292 983 v celkem 6258 obcích. *Karla Klečková*

Srovnání s předcházejícím sčítáním.

Jak to vidím já

Otevřený dopis

Na den 20. srpna 2001 bylo svoláno 19. zasedání zastupitelstva obce. Na tomto zasedání byl přečten můj otevřený dopis zastupitelům.

Vím, že ne každý občan má možnost se jednání zúčastnit, že ne z každého jednání zastupitelstva se podaří natočit videozáznam a že ne každý záznam je odvysílán celý tak, aby jej občané mohli v klidu sledovat. Proto jsem požádal, aby můj otevřený dopis byl zveřejněn v Hukvaldském občasníku. Předkládám jej v plném znění. Necht si každý občan utvoří svůj vlastní názor:

Vážené zastupitelstvo obce, vzhledem k tomu, že termín jednání zastupitelstva obce přes konzultaci obecního úřadu se zastupitelé byl pravděpodobně stanoven tak, aby části zastupitelů byla znemožněna účast na jednání zastupitelstva, omlouvám svou nepřítomnost na jednání 20. 8. 2001 z důvodu dovolené a obracím se na Vás alespoň písemně. Paní Marta Sobotíková byla pověřena, aby zjistila, kdo ze zastupitelů se nemůže zúčastnit v uvedených termínech zúčastnit. Zjistila, že termín 20. 8. nevyhovuje P. Bernatskému, J. Mizerové a mi, k termínu 27. 8. se záporně nepostavil nikdo. Je třeba dodat, že V. Dieneltovou se nepodařilo kontaktovat. Z uvedeného je logické se ptát, za jakým účelem byl radou obce stanoven termín jednání zastupitelstva

na 20. 8.? Pokud mám mylné informace, M. Sobotíková je určitě upřesní. Toto vše k termínu zastupitelstva.

A nyní další věci. Všichni možná máte v živé paměti mé vystoupení na 18. zasedání zastupitelstva obce dne 30. 5. 2001, kde jsem zastupitelstvu předložil nejprve návrh na změnu rozpočtu obce a návrh na zpracování dodatku ke smlouvě se SMSS na výstavbu DPS, a to v tom smyslu, že se DPS dostaví do 31. 12. 2001 bez navýšení ceny o téměř milion Kč nebo jako druhou, pro obec méně vhodnou možnost to, že dojde k uzavření dodatku smlouvy s tím, že cena se o inflaci navýší pouze u dosud neprovedených prací, to je po 31. 5. 2001 a ztráta obce se sníží o cca 270 tis. Kč. Bohužel ani jeden z těchto mých návrhů nebyl schválen. Vás osm, kteří jste pod vedením starosty a místostarostky obce hlasovali pro navýšení ceny díla, jste podlehlí tvrzením, která Vám byla předkládána, a to v tom smyslu, že dodatek č. 1 neodporuje zákonu, to je, že cenu díla lze bez problému navyšovat a že jiné řešení neexistuje.

Poněvadž tomu tak není, jsem na 71. jednání rady obce dne 4. 6. 2001 předložil návrh, aby Obec Hukvaldy vyzvala Úřad pro ochranu hospodářské soutěže k posouzení správnosti Dodatku č. 1. Poměrem hlasů 3:1:1 byl tento návrh zamítnut.

Velmi mne proto později překvapilo, že v tisku se objevilo vyjádření starosty ing. Závacka, že prošetří oprávněnost uzavření dodatku, a to ve výše uvedeném ÚHS. Považoval jsem to pouze za vyjádření pro tisk, poněvadž jsem nepovažoval ing. Závacka za představitele obce, který jinak mluví a jinak jedná. Vzhledem k tomu, že je nám nyní předkládán dodatek č. 2 ke smlouvě na DFPS, chci panu starostovi položit několik důležitých otázek. Paní místostarostce se omlouvám, že se na ni, i když je zodpovědná za stavbu DPS, vzhledem o závažnosti situace neobracím.

Otázky pro starostu:

1. Zda jednal na Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže o smlouvě na dostavbu DPS firmou SMMM nebo jejího dodatku č. 1.

2. V případě, že ano,

— Kdy se jednání uskutečnilo?

— Zda si je pan starosta vědom toho, že jednal proti usnesení rady obce?

— Kdo se tohoto jednání zastupitelstva, resp. obce zúčastnil?

— Kdo cestu do Brna odsouhlasil?

— Zda zpráva o této služební cestě byla podána radě obce.

— Zda byla cesta řádně vyúčtována.

— Jaké je stanovisko ÚHS?

3. V případě, že na ÚHS starosta nejednal

— Z jakých důvodů byl vypracován dodatek č. 2, což je z hlediska ceny můj návrh č. 2 z posledního zastupitelstva obce proti jste hlasoval.

4. Zda si je vědom, že uzavření dodatku č. 2 popírá platnost dodatku č. 1 zejména v bodě, který určuje termín dokončení stavby, a to tím, že ponechává v platnosti všechny ustanovení smlouvy původní, to je například termín dokončení stavby na 31. 5. 2001. Uzavřením dodatku nastane právní stav, že SMSS neplní uzavřenou smlouvu a je proto nutné situaci okamžitě řešit a například požadovat penále za neplnění termínu realizace stavby. Jak tuto situaci budete, pane starosto, řešit?

Ať jsou, či možná nejsou, odpovědi na výše uvedené otázky jakékoliv, vyzývám všechny zastupitele, aby jednání o DPS vzhledem k závažným chybám v návrhu dodatku a neúčasti zastupitelů byla zařazena na jednání ZO, kterého se mohou zúčastnit všichni zastupitelé, to je na jednání po 1. září. Jestliže ti, kteří hlasovali pro dodatek č. 1 a ukázali, že hlasují bez zodpovědného ekonomického rozboru, odhlasují předkládaný dodatek, musí si uvědomit, že dávají přednost politikaření před ekonomickými zájmy obce a ke škodě všech občanů Hukvald. Dále si starosta a zejména místostarostka musí uvědomit, že hospodařit s nemalými prostředky obce nelze takovým amatérským způsobem, nelze jednat v rozporu se zákony, zájmy obce, s uzavřenými smlouvami a zejména v rozporu se zdravým selským rozumem.

Jsem přesvědčen, že na mé otázky bylo

odpovězeno a že si odpovědi budu moci přečíst v zápisu z jednání ZO a poslechnout v obecní televizi. V opačném případě žádám pana starostu, aby jako představitel obce podle zákona 106/1999 Sb. mi na výše uvedené dotazy písemně odpověděl.

Věřím, že jste všichni v pohodě dospěli ve sledování tohoto dopisu i požadovaných odpovědí až na jeho závěr.

Všechny zdraví

RNDr. Jiří Mata

V Hukvaldech 17. srpna 2001

Další návštěva přátel ve Wisle

V květnu roku 1998 došlo k podpisu dohody o spolupráci Hukvald s polskou Wislou (viz informace v HO č. 3/1998). Ve smyslu této dohody se na pozvání polských přátel uskutečnila v neděli 8. července další návštěva tohoto malebného městečka na polské straně Těšínských Beskyd (vzdáleného od nás okolo 60 km).

Po úspěšném vystoupení dechové hudby mladých a Lašánku za doprovodu Muzičky na Středoevropských kulturních dnech, které se konaly v polovině září

loňského roku v této polské Wisle, byla dechovka pozvána do Wisly opět. Měla tak možnost ukázat, že tři čtvrti roku nezahálela, značně se technicky zdokonalila a rozšířila svůj repertoár.

Tentokrát odjela do Wisly dechová hudba mladých s uměleckým vedoucím Aloisem Piskořem a dirigentem ing. Lubošem Piskořem, doprovázená mladými mažoretkami i se svou vedoucí Andreou Tomšejovou. Vedoucí zájezdu byla jako vloni ředitelka ZŠ Leoše Janáčka a členka zastupitelstva obce Mgr. Alena Léвовá. Stejně jako vloni odjela do Wisly i malá skupinka dospělých příznivců naší mladé dechovky.

Několik slov k místu návštěvy: Městečko Wisla leží na druhé straně Těšínských Beskyd, což je část Slezských Beskyd, které vévodí vrcholy Čantorie a Stožek, zhruba na úrovni obce Bystřice u Jablunkova. Údolím, ve kterém městečko leží, protéká stejnojmenná řeka a vede železniční trať. Na okolních svazích jsou roztroušeny moderní rekreační objekty. Také je zde několik lyžařských můstků. Souběžně s řekou Wislou prochází městečkem hlavní ulice, na kterou asi v polovině města navazuje náměstí. Za ním, přesněji mezi náměstím a řekou, se rozkládá útulný park s přírodním amfiteátre. Foto pódia, na kterém naši mladí vystupovali, bylo zveřejněno na str. 9 HO č.

5/2000. Pódium amfiteátru má zvukovou zadní stěnu ve tvaru poloduté paraboly a letos navíc bylo opatřeno plátěným zastřešením upevněným na montované trubkové konstrukci. V parku je mnoho stálých srubových stánků s občerstvením, jejichž počet ještě vzrostl o další, rozmístěné v zadní části parku podél řeky Wisly. V parku jsou také poutové atrakce (kolotoče). U stánků s občerstvením jsou trvale krytá posezení nebo posezení pod velkými slunečníky. V den naší návštěvy (neděle) zde byla spousta návštěvníků, což již signalizovala plná parkoviště aut při vjezdu do města. Městečko žilo intenzivním rekreačním životem.

Na pódiu amfiteátru se během zmíněného nedělního odpoledne vystřídaly tři dechové soubory. Naše dechovka jako první. Vystoupení bylo zahájeno a také skončeno řízným pochodem, při kterém se představily v pódiové kreaci naše mladé mažoretky v úborech zelenomodré kombinace. Celý program — asi tři-čtvrtěhodinový — měl svižný spád, skladba střídala skladbu a diváci nešetřili potleskem. Vystoupení naší dechovky a mažoretky se prostě líbilo.

Po naší dechovce mladých a mažoretkách vystoupila polská havířská dechovka v černých havířských stejnokrojích. Samozřejmě, že naši mladí se s tímto asi šedesátí členným tělesem nemohli měřit. Šlo totiž o zkušené i věkově zralé hudební těleso, jehož vysokou uměleckou úroveň brali diváci jako samozřejmost a odměňovali spíše rutinním než nadšeným potleskem. Po hornické dechovce vystoupil ještě jeden polských soubor dospělých. To však již naši mladí hudebníci i mažoretky po obdržení obědi si ověřovali, zda lze u kolotočů či městských pouličních automatů na různé drobnosti použít českou měnu. A dařilo se.

O 18. hodině se pak odjíždělo domů, a tak jsme se vrátili ještě za světla.

A co naši mladí účinkující? Již se těší na vystoupení v dalším městě, se kterým má naše obec uzavřenou dohodu o spolupráci, a to v západočeském Nepomuku. To se uskuteční v měsíci září. Tak mno-

ho úspěchů i tam, mladí nositelé kultury!

K tomu malý dovětek: Mažoretky vystoupily ve svých hezkých dvoubarevných úborech, hudebníci v bílých košilích či halenkách. Působivost by jistě zvýšily například barevně jednotné vestičky k těmto bílým košilím a halenkám. Tak co, sponzoři, co vy na to?

A ještě poznámka k názvu dechovky. Domnívám se, že název Hukvaldská dechovka mladých by mohl lépe vyhovovat a propagovat obec než Lašská dechová hudba mladých. Co vy na to?

Zdeněk Hubeňák st.

Na biofarmě v Irsku

Pro mnohé studenty jsou letní prázdniny výzvou — což takhle vydělat si nějaké peníze, přitom se zdokonalit v cizím jazyce, poznat cizí kulturu a mentalitu, seznámit se se novými lidmi — což takhle najít si práci v zahraničí? Nabízíme vám několik vtipných postřehů z dvouměsíční brigády na biofarmě Johna McDonella v Irsku.

Podám vám několik důkazů o tom, že občas nadělám více škody než užitku. Mám tady opravdu štěstí při práci se stříhacími stroji a nástroji:

1. Sekačka traktorová — uklízel jsem chlívkem traktorem s takovým šikovným rypadlem a díky mým řidičským schopnostem mi práce trvala jen o něco déle, než bych ji zvládnul vidlema. John usoudil, že bych mohl zmáknout i další práce strojově, a po podrobné instruktaži jsem vyrazil sečí trávu na pole. Opravdu jsem vyrazil — místo dvojky jsem zařadil čtverku a cca po třiceti metrech zběsilé jízdy jsem zlomil čep na hnací hřídeli sekačky. Kolik stál nový nevím, vím jenom, že pak zabralo Johnovi skorem celý den, než to spravil. „Stejně by to potřebovalo brzy vyměnit,“ říkal.

2. Normální malá benzinová sekačka — sekal jsem trávník takovým starým křápekem. Půl dne jsem jím vyráběl z irského trávníku anglický a na závěr mě napadlo upravit i místečko těsně u cesty, která je posypaná štěrkem. Udělalo to křaap a huiiii—uiiuu a kamínky si to prosvištěly skrze plastický kryt. Patří Johnovu otci, co na to říkal, to nevím, radši jsem se neptal.

3. Nůžky na živý plot motorové — stříhám si to stříhám takovou tou motorovou pilou na živé ploty, tvaruju hranoly, válce a na závěr jedna čtyřmetrová brána ve tvaru podkovy (která někde uvnitř skrývala šňůru telefonní). Stačilo málo a jediným stříhem jsme se vrátili o pořádný kus k přírodě, neměli jsme pevného telefonu, tím pádem ni internetu. John s klidem sobě vlastním pravil, že se to dalo čekat, že ten kabel byl na blbém místě, a že je to občas dobře, nemít telefon. Ale ty dva dny, než nám to spravili (servisní služby tady tedy fungují skvěle — pátek večer nehoda, pondělí ráno spraveno), málem zavařil mobila, kterým si obyčejně ohřívá mozek jen tak půlhodinku denně.

Tak tahle věc se mi podařila zrovna v pravou chvíli, den před „Biofarmovou procházkou“, jak se zoval den otevřených dveří, vrat a závor, který tady musí všich-

ni biofarmáři provádět jednou do roka, aby zákazník věděl, kde roste ředkvička či travička pro kravičku, na kterou pak naráží v krámě. Smolným faktem bylo, že jsme na pozvánky uvedli telefonní numero, dík kterému se mohli zbloudivší pocestní navštívit na správnou stezku. Toto jsme jim pak musili následně usnadnit řadou tabulí a šipek vedoucích k cíli skrze spleť cesty mezi poli.

Pres potíže, které vznikly telefonním výpadkem, se akce vydařila a zhruba padesátka návštěvníků se mohla kochat do posledního stébla vypletými záhony se zeleninou, do posledního smítka vymetenými stájem a stodolami a vymydlenými zvířátky radostně se pasoucími na zelenající se travičce. Byla to pořádná fuška, všechno to uklízení, sečení a plení. Pak jedna procházka a farma se zas může rok blešit a pelešit, plevelit, chátrat a plesnivět.

V pondělí, první pracovní den po sobotním návštěvnickém dnu, došlo ke kuriózní situaci — všechno na co člověk pohlédl bylo hotovo, uklizeno a spraveno. Snad hodinu jsme jen tak bezcílně chodili a zírali, nevěda do čeho píchnout. Teď už je ale všechno při starém. Byl tady zvěrolékař, který testoval dobytek na různé nemoci, a když jsme zvířata hnali, splášla se a rozbourala ploty. Dvě dobytčata se zamotala do elektrického plotu a byla to hrůzná podívaná, ne nepodobná Jurskému parku, všechen ten řev, praskání elektrických výbojů, odehrálo se to strašně rychle. Jedno ze zvířat se úplně zaseklo, zpomalilo a je furt nějak bez sebe a druhý bejček naopak zešlel a běžel hlava nehlava skrze elektrické i živé ploty, nepocituje bolest. Zasadili jsme dalších asi 1000 brokolic a salátů, zajíci si je nemohou vynachvátit, proto musíme udělat ještě další zajecí plůtek, na brambory útočí plísňe a na mrkve hmyzové zákeřní a atd... práce jak na farmě.

Tahle farma je asi tak střední velikosti v porovnání s ostatními obyčejnými farmami. Mezi biofarmami, kterých je tady jen asi 0,8% ze všech farem, patří ale k těm největším. Na délku tak 2 km a na

šířku kolem 400 m, ale to jen tak odhaduju, je to asi 12 polí a pastvin nepravidelných tvarů, oddělených ploty. Velmi praktickou pomůckou je nám mapka, na které si ukazujeme, kde je zas díra v plotě, nebo kam utekly ovce apod.

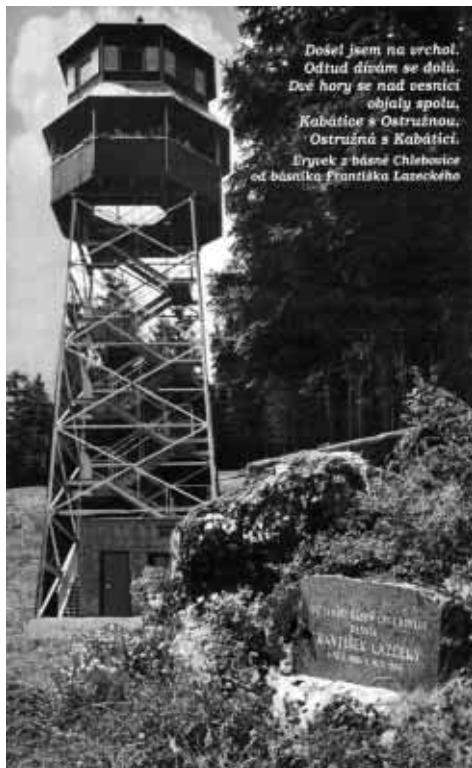
Chovají tady kolem 120 ovcí a 70 hovězích dobytků, jednoho psa a občas nějakého studenta. Pes poslední dobou blbne, zahání ovce přesně opačným směrem, než je potřeba. Prý je to tím, že vyšel ze cviku. Zvěrolékař radí, aby mu John pořídil pár kačen, ty že psa plně zaměstnají a perfektně se na nich vytrénuje. Moudré knihy a já teď Johnovi radí, aby napřed dobře zabezpečil chlívek proti krysám a liškám. Místní krysy, které není nijak vzácné zahlédnout, jsou snad díky biopotravinám skoro stejně velké jako ty lišky.

Pole, na kterém pěstujeme plevel a taky něco zeleniny, má asi 150 m na šířku a 400 na délku. A tak například když člověk plevá záhony s mrkví (kterých je deset, na každém tři lajny) pomocí takové kolečkové motyky, ani se nenaděje a nachodí dobrých 5—6 kiláků. Na obchůzku někdy jezdíme autem, skrze všechny brány je to ale kolikrát rychlejší pěšky nebo na kole. John je nejlepší šofér, jakého jsem kdy viděl, aspoň při práci s traktorem a dalšími zemědělskými vehikly. Často ho lze spatřit, jak couvaje s dlouhým trajlerem obtížným terénem, jednou rukou telefonuje a druhou, kterou řídí, si ještě stíhá balit cigaretu, do toho mu v traktoru hlasitě vyhrává rádio. To všechno ale kupodivu nikdy neskončí havárií, ale naprosto přesným manévrem.

Přes pole aneb Chlebovice mají rozhlednu

Vybudování rozhledny v sousedních Chlebovicích pod kopcem Kabáticí určitě stojí za zmínku v našem Občasníku. Proto jsme požádali jednoho z iniciátorů její stavby pana Václava Halata, aby řekl, jak to bylo — od počátku až do konce, od myšlenky ke slavnostnímu otevření. Návštěva u pana Halata, v domku, který je také pod Kabáticí, byla velmi milá, přinesla mnoho informací.

Myšlenka postavit v Chlebovicích rozhlednu vznikla ve Sdružení Bezručův kraj, jehož je pan Václav Halat předsedou. Již v listopadu 1997 se pan Halat jménem sdružení obrací na Okresní úřad ve Frýdku-Místku s návrhem realizovat pod Kabáticí pomník básníku Františku Lazeckému a současně vybudovat rozhlednu s astronomickou pozorovatelnou — v této době již mělo sdružení díky velkorysosti pana Adolfa Kolčáře zajištěn astronomický dalekohled. Pozemky, na

nichž měla být rozhledna postavena, byly jejich původními vlastníky — panem Teofilem Pokludou a Boženou a Václavem Halatovými — darovány, jsou na trase Janáčkovy stezky na Hukvaldy. Cílem realizace záměru je propagace Frýdku–Místku, jehož součástí Chlebovice jsou. V tomto dopise byli představitelé okresu požádáni, aby zvážili možnosti finančního příspěvku. Myšlenku podporoval přednost OkÚ ing. Kajzar i zastupitelé Frýdku–Místku. Našli se také sponzoři. Takže 21. října 2000 za přítomnosti asi pěti desítek občanů obce Chlebovice a hostů duchovní správce chlebovické farnosti Mgr. Radomír Hradil posvětil základní stavební kameny. Pan Halat tehdy řekl: „Kulturní aktivity sdružení Bezručova kraje podpořil nejen Městský úřad, ale i pracovníci Hutního projektu ve Frýdku–Místku, v té době vedeném ing. Janem Kašem, rovněž městským zastupitelem, kteří nám vyhotovili předběžnou studii budoucí rozhledny. Samozřejmě zdarma! V další práci nám vyšli vstříc na odboru územního a ekonomického rozvoje městského úřadu. Generální projekt na stavbu konstrukce a základů rozhledny připravila místecká firma IMPROS. Také zdarma! Mohu citovat: »Tento projekt jsme připravili zdarma, protože je určen pro kulturní a společenský rozkvet našeho města...«., tato slova byla doložena písemně k technickým výkresům. A mohl bych pokračovat ve výčtu pomocníků dál. Základy rozhledny vybudovala firma Ikon ze Zelinkovic a její konstrukce je v současné době ve výrobě. Samozřejmě se na ni podílejí i další firmy. To, co jsem nyní sdělil, představuje náklady zhruba přes milion korun, protože na samotné výstavbě se finančně podílí Město Frýdek–Místek jen v letošním roce částkou jeden milion korun...“

Koncem července 2001 byla rozhledna dokončena a v neděli 29. 7. slavnostně otevřena. Je to kovová věž 22,1 m vysoká, v úpatí je kamenná provozní místnost. Prvá dřevěná plošina je ve výšce 15 m, dá se na ni vystoupit kovovým centrálním schodištěm, návštěvníkům je volně pří-

stupná. Druhá horní plošina je o 2 m vyšší, je uzavřena a bude sloužit jako hvězdárna. Pan Halat řekl: „Hvězdářský dalekohled darovala rodina pana Adolfa Kolčáře z Hodoňovic u Frýdku–Místku občanskému sdružení Bezručův kraj ke kulturním a výchovným činnostem. Plánujeme, že pozorování oblohy se bude objednávat nebo vypíšeme pozorovací dny.“

Pan Halat dále vypráví: „Přestřížením pásky jsem byl pověřen já, slavnostní projev pronesl starosta Frýdku–Místku dr. Stolař, přítomné pozdravil i předseda osadního výboru Chlebovice ing. Ivo Pavlas. Slavnosti se zúčastnila senátorka paní Věra Vašínková i duchovní. Přítomno bylo kolem tisíce návštěvníků. Program zajistila zdejší škola, folklorní soubor Ostravička a večer zahrála country skupina Sekáči. Zároveň byla odhalena pamětní deska u kamenů básníka Františka Lazeckého, kterého chlebovičtí občané ctí pro jeho báseň Chlebovice, kterou tiskem vydala Osvětová beseda Chlebovice v roce 1983. Báseň Chlebovice je podle profesionálního mínění lyrickou evokací padlých a umučených občanů obce Chlebovic v době nacistické okupace. V předvečer otevření byl ohňostroj“.

Lze si jen přát, aby rozhlednu Panorama navštěvovalo co nejvíc turistů a také hvězdářů.

Na základě informací poskytnutých panem Václavem Halatem zpracovala

Karla Klečková

Jeden den jmenovců Ermisových z Texasu strávený na Hukvaldech

Touto cestou bych chtěl poděkovat všem spoluobčanům z Hukvald, kteří mi pomohli zpříjemnit pobyt našim krajanům z USA na Hukvaldech.

Desátého července, za slunného počasí, byli slavnostně přijati v obřadní síni obecního úřadu starostou panem ing.

Ludkem Žáčkem a místostarostkou paní Jaroslavou Michnovou. Byli to příslušníci rodu Ermisů, který má kořeny na Horním Sklenově. Uvítání a proslov byl pro ně tak dojemný, že se slzami v očích poděkovali za vřelé přijetí v obci svých předků. Pak následovala návštěva kostela sv. Maxmiliána. František Sasín vysvětlil vznik, výstavbu a výzdobu chrámu. Po modlitbě za zdraví všech přítomných a jejich šťastný návrat do vlasti zazpívala za doprovodu Evy Kubénové paní Sasínová píseň *Svatý Václave* a *Ave Maria*.

S velkým zájmem si prohlédli krásnou přírodu v oboře, přírodní divadlo, pomníček Lišky Bystroušky a hrad. Navštívili také Janáčkův památník, kde vzdali poctu velkému hudebnímu skladateli. Leoše Janáčka všichni znali. V USA se chlubí tím, že se narodil na Hukvaldech jako jejich předkové.

V odpoledních hodinách navštívili můj domek a zdejší vinárnu v podhradí. Byli pohostěni panem Zahradkou, který je obsluhoval ve slušivém moravském kroji. Moc jim chutnalo domácí jídlo a dobře chlazené víno. Při sklenici vína si v angličtině zazpívali Morava krásná zem.

V 17 hodin byli mile přijati u pana Josefa Ondříčka a jeho paní Marie v Dolním Sklenově ve mlýně. Pan Ondříček nám vysvětlil funkčnost vodního mlýna a jeho historii. Vzpomenu také všechny držitele a nájemníky tohoto mlýna. Mezi nájemníky patřil od roku 1789 Florián Ermis z Tiché. Přítomna byla také kronikářka paní Karla Klečková, která si dělala poznámky z této návštěvy.

Ukončení proběhlo na zdejšíh hřbitově, který mají američtí Ermisovi důkladně zmapovaný v brožurě, kterou vydali v Texasu v USA. Po nafilmování všech náhrobků Ermisů a uctění jejich památky ukončili pobyt na Hukvaldech. Nejstarší účastníci bylo 92 let, nejmladší 2 roky.

Se slzami v očích opouštěli malebné Hukvaldy a Janáčkův rodný kraj. Při nástupu do autobusu stále vyjadřovali obdiv a poděkování panu starostovi L. Žáčkoví, paní místostarostce J. Michnové, Františku Sasínovi a Josefovi Ondříčkovi.

S pozdravem a poděkováním za jmenovce Ermisů a jejich rodinné příslušníky z USA, Texasu děkuji i já představitelům obce a všem organizátorům této akce.

Jan Ermis, Hukvaldy 139

Z našich škol

Základní škola Leoše Janáčka Hukvaldy informuje:

Výsledky prospěchu a chování za školní rok 2000/2001

Za 2. pololetí šk. r. 2000/2001 měli žáci zameškáno 7572 hodin, což je 39,69 hodin na žáka.

Výsledky v prospěchu:

třída	počty žáků			
	samé jednotky	vyznamenání	dobře	nedostatečně
1.	10	-	-	-
2.	12	-	-	-
3.	6	-	-	-
4.	1	-	2	-
5.	4	-	2	-
6.	3	12	2	0
7.	1	10	4	0
8.	1	4	5	0
9.	0	5	7	0
Četky	38	31	22	0

Chování

Třída	počty žáků					
	pochvala TU	napomenutí TU	důlka TU	pochvala RS	důlka RS	snížený stupeň
1.	11	0	0	0	0	0
2.	9	0	0	0	0	0
3.	6	0	1	0	0	0
4.	6	0	0	0	0	0
5.	11	0	6	0	0	0
6.	7	0	1	0	0	0
7.	11	0	0	0	0	0
8.	8	0	0	0	0	0
9.	15	0	0	2	0	0
Četky	84	0	8	2	0	0

Šetření České školní inspekce ze dne 5.— 8. června 2001.

Jak jsem již uvedla v minulém čísle Občasníku, proběhlo na škole šetření České školní inspekce. Inspekční správa je obšířlá a je k nahlédnutí v ředitelně školy, u předsedkyně rady školy paní Světlany Korneťové a u zřizovatele na Obecním úřadě Hukvaldy. Z uvedených inspekčních zpráv cituji závěr :

„Během uplynulého období s novými lidmi ve vedení prošla škola vývojem, jehož výrazným pozitivem bylo vedení a motivování pracovníků k dosažení stability pedagogického sboru. Všechna negativa uvedena v poslední inspekční zprávě České školní inspekce byla odstraněna a všechna doporučení realizována.“

Celkové hodnocení školy je stanoveno stupněm velmi dobrý.

Hodnoticí stupnice ČŠI

Stupeň	Sirší slovní hodnocení
Vynikající	Zcela mimořádný, příkladný
Velmi dobrý	Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň
Průměrný	Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň
Pouze vyhovující	Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa
Nevyhovující	Zásadní nedostatky, které ohrozí průběh výchovně vzdělávacího procesu

Výsledky dotazníku ČŠI pro rodiče žáků

ČŠI požádala rodiče žáků 5., 8., 9. ročníku o jejich názory.

Zcela spokojen/a	Spíše spokojen/a	Ani spokojen/a, ani nespokojen/a	Spíše nespokojen/a	Nespokojen/a	Nemohu posoudit
1	2	3	4	5	6

Otázky :

Jak Vám vyhovuje nabídka školy po stránce:

- volitelných předmětů,
- nepovinných předmětů,
- zájmových kroužků a činností,

Jak Vám vyhovuje vybavenost školy po stránce :

- prostor pro výuku,
- učebnic a učebních textů,
- učebních pomůcek,

Vytváří podle Vašeho názoru škola prostor pro rozvoj Vašeho dítěte?

Jak hodnotíte informovanost o školních výsledcích Vašeho dítěte?

Jsou akceptovány Vaše připomínky k činnosti školy?

Za co byste podle Vašeho názoru chtěli školu pochválit?

Co by se podle Vašeho názoru mohlo ve škole zlepšit?

Na co by se podle Vašeho názoru měla inspekce ve škole zaměřit?

V. ročník

kód	otázka č. 1a		otázka č. 1b		otázka č. 1c		otázka č. 2a		otázka č. 2b		otázka č. 2c		otázka č. 3		otázka č. 4	
	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%
1	3	43	0	20	0	38	13	62	12	57	11	52	13	62	14	67
2	5	24	5	29	5	24	5	24	5	24	5	24	5	24	5	24
3	2	9,5	1	4,8	5	24	0	0	1	4,8	0	0	0	0	1	4,8
4	2	9,5	3	14	2	9,5	2	9,5	7	33	1	4,8	0	0	0	0
5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
6	2	9,5	3	14	0	0	1	4,8	1	4,8	2	9,5	0	0	1	4,8
8	1	4,8	2	9,5	1	4,8	0	0	1	4,8	1	4,8	0	0	0	0
celkem:	21	100	21	100	21	100	21	100	21	100	21	100	21	100	21	100

ano 9x

- za nový sál (3x), za přístup pedagogického sboru k dětem, za zájmovou činnost (6x), za vybavení počítačové učebny (3x), vedení školy za vstřícnost, rozvoj školy, ochotu (2x), velmi dobrý učitelský sbor, velmi dobrý vztah mezi rodiči a učiteli, za školní akademii a dětský koncert, za spo-

- lupráci při výuce dyslektických dětí, — přístup některých učitelů k žákům, opravit tělocvičnu, počet zájmových kroužků (3x), sportovní činnost, stravování (2x), výuka cizích jazyků, výuka obsluhy PC, finanční zabezpečení ze strany obce a státu, židle žáků,

VIII. ročník

číslo	otázka č. 1a		otázka č. 1b		otázka č. 1c		otázka č. 2a		otázka č. 2b		otázka č. 2c		otázka č. 3		otázka č. 4	
	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%
1	8	60	8	50	12	75	15	94	6	50	6	38	7	44	12	75
2	4	25	2	13	1	6,3	1	6,3	5	31	7	44	6	31	3	19
3	3	19	5	31	2	13	0	0	1	6,3	1	6,3	3	19	1	6,3
4	1	6,3	0	0	1	6,3	0	0	2	13	0	0	1	6,3	0	0
5	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	6,3	0	0	0	0
6	0	0	1	6,3	0	0	0	0	0	0	1	6,3	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
celkem	18	100	16	100	16	100	16	100	16	100	16	100	16	100	18	100

— ano 12×

— snaha o moderní vybavení výukových prostor, snaží se dětem po všech stránkách vyhovět (3×), za kulturní a společenský rozvoj v obci (2×), volnočasové aktivity pro děti (8×), s novým vedením škola dosáhla úspěchů a otevřela se veřejnosti, pochvalu zaslouží vedení školy a všichni ostatní zaměstnanci, přísnější posuzování znalostí a chování žáků, výchova k respektu k učitelům a k hodnotám společenským a lidským, větší za-

stoupení mužů v učitelském sboru (3×), stravování (2×), počítačová technika, programové vybavení (2×), způsob chování některých pedagogů, nutnost sebevzdělávání, více pochopení ze strany některých učitelů, způsob výuky, chování a postoj žáků k učitelům, úroveň získání znalostí a zvládnutí učiva, vše co ovlivňuje kvalitu vzdělání našich dětí, na začínající pedagogy, na velké množství domácí přípravy žáků,

IX. ročník

číslo	otázka č. 1a		otázka č. 1b		otázka č. 1c		otázka č. 2a		otázka č. 2b		otázka č. 2c		otázka č. 3		otázka č. 4	
	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%	počet odpovědí	%
1	3	33	3	33	4	44	5	56	2	22	3	33	5	56	8	89
2	4	44	3	33	3	33	4	44	5	56	2	22	2	22	1	11
3	2	22	1	11	0	0	0	0	0	0	1	11	2	22	0	0
4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	11	0	0	0	0
5	0	0	0	0	0	0	0	0	1	11	2	22	0	0	0	0
6	0	0	1	11	1	11	0	0	1	11	0	0	0	0	0	0
0	0	0	1	11	1	11	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
celkem	9	100	9	100	9	100	9	100	9	100	9	100	9	100	9	100

— ano 4×

— škola dělá hodně akcí, za celkové zlepšení, za vybavenost v počítačích a výuku na nich, za vzorné udržování čistoty a pořádku, za zájmové kroužky, za přístup k žákům, učitelé by mohli lépe učit naše děti, více počítačů, měly by se používat všechny dostupné pomůcky, hlavně na učitele, na děti.

Brundibár 2001

Žáci školy se, jako téměř každoročně, vystupovali na Mezinárodním hudebním festivalu Janáčkovy Hukvaldy. Byla to opera Brundibár, pod režijním vedením Lučka Golata. Hlavní postavy ztvárnily romské děti z Romského divadelního studia při Národním divadle moravskoslezském. Naše děti s nimi zazpívaly na závěr romskou a hebrejskou píseň. Romské děti byly ubytovány ve škole a spolu s našimi dětmi si den před vystoupením zahrály na školním hřišti fotbal a volejbal. Rodiče dětem opekli burty a fandili jim při soutěžích. Bylo to tak poprvé, co naše děti měly možnost bližšího setkání s Romy. Počáteční obavy a ostych hukvaldských dětí byly brzy překonány. Měly tak další životní zkušenost.

Školní rok 2001/2002

Slavnostní zahájení školního roku se uskuteční v pondělí 3. září 2001 v 8.00 hod. před budovou školy. V případně nepříznivého počasí v sále školy. Schůzka s rodiči žáků proběhne ve středu 12. září 2001 v 17 hodin v sále školy. Rodiče budou informováni o harmonogramu nového školního roku. Budou podány informace o výměnném pobytu dětí v Polsku (24. až 29. září 2001).

Mgr. Alena Lévová, ředitelka školy

Výlet do Wisly

Dne 8. července 2001 jela na pozvání do polského družebního města Wisla dětská dechovka s mažoretkami. Od školy jsme vyjeli v 10.30 hod. a po zastávkách jsme přibírali další děti. Hranice jsme projeli téměř bez obtíží.

Do Wisly jsme dorazili kolem 13. hodiny. Bohužel jsme měli potíže se zaparkováním autobusu. Mezitím jsme obdivovali nástroje ostatních dechovek — nejen jejich vzhled, ale i počet. Po zaparkování jsme se běželi převléci do černých kalhot nebo sukní a do bílých košilí. Když jsme

tak učinili, pospíchali jsme se zařadit za další dechovky. Ty však neměly mažoretky. Pochodovali jsme po ulici a hráli. Troubili jsme asi 45 minut. Mažoretky tančily na první a poslední píseň, což je *Šly panenky silnicí* a *Synek z Polanky*. Myslím, že všichni diváci byli nadšeni. Po vystoupení nás čekal dobrý oběd. Přinesli nám nudlovou polévku, smažený kuřecí řízek s oblohou a hranolky. Všem nám moc chutnalo. Od 14 do 16 hodin jsme měli rozchod. Většina neměla vyměněné peníze, ale žádná směnárna nebyla dostupná. Po delším pátrání jsme jednu objevili. Drobné jsme použili do automatů na různé náramky, skákací kuličky a jiné drobnosti.

Po rozchodu jsme se naskládali do autobusu a zamířili domů. Předpokládaný návrat byl kolem 22. hodiny, ale přijeli jsme plni zážitků již ve 20 hodin.

Jana Blahutová, 8. ročník

Vzpomínka na pobyt v Chorvatsku
Na předešlé straně:
Tak taková zvířátka na Hukvaldech nemáme.

Relaxace v písku

Dovádění ve vodě

První zahraniční vystoupení

Začátkem letních prázdnin, v neděli 8. července, odjela Lašská dechová hudba mladých s mažoretkami na první zahraniční vystoupení, které se konalo v polské Wisle.

Na festivalu dechových hudeb přijaly účast tři dechové soubory. Hodinové vystoupení naší dechovky jako jediné doplňovaly mažoretky. Velice příjemné bylo stát se součástí spokojeného publika, které nešetřilo chválou a uznáním obětavé práce vedoucích. Překvapením bylo, když nadšená obdivovatelka přinesla všem mažoretkám kornout zmrzliny, která velmi potěšila a osvěžila ve slunném dni.

S nepředstíranou hrdostí mohu říci, že jsme obec Hukvaldy prezentovali víc než úspěšně. K dokonalosti už jen chyběly stejnokroje pro dechovku.

Před odjezdem domů přišel všechny účastníky starosta města Nepomuku pan Josef Michek osobně pozvat na Středoevropské kulturní dny, kterých se zúčastní pět zemí. Toto pozvání jsme velmi rádi přijali.

S rozšiřujícími možnostmi četné prezentace naší obce Lašskou dechovou hudbou a mažoretkami vyvstává nemalý problém — zajištění odpovídajícího sjednoceného oděvu. Věřím, že v nejbližších dnech vystoupíme na kulturních akcích s naší dechovkou a mažoretkami v nových kostýmech.

Monika Kornetová

Ze života farníků

Najväčší zázrak — rodina

Poučme sa a povzbudme sa ku krásnému rodinnému životu touto legendou:

V jednej dedinke žila rodinka: otec, matka a synček. Dieťa hneď v prvých dňoch bolo obetované Panne Márii, ktorá bola vyobrazená v ich kostole na peknej soche. Matka synčeka bola hlbokoveriaca žena. Hneď po narodení prinesla svojho synčeka do kostola pred sochu Panny Márie a obrátila sa na Pannu Máriu týmito slovami: Nebeská Matka, odovzdávám svoje dieťa pod Tvoju materinskú ochranu, chráň ho pred zlom. Synček rástol a nikdy mu nehrozilo nejaké nešťastie. Až jedného dňa sa rozvodnila rieka. Povodeň zasiahla celú dedinu i domček tejto rodiny. Boli donútení hľadať si úkryt. Voda začala stúpať. Otec chcel zachrániť svoje dieťa a manželku, preto povedal: „Ja musím zahnúť, ale ty, žena, zachraň seba i dieťa“. „Vystúp mi na ramená a keď voda klesne, dostane sa ti ľudskej pomoci.“ Milujúca manželka nechcela privoliť, chcela radšej spoločnú smrť. Ale bol najvyšší čas. Voda siahala už po pás manželky. Otec mohol len toľko povedať: „Nech

je s vami Pán Boh.“ Voda vystupovala stále vyššie, keď žena, stojac na pleciah muža, videla, že voda siaha už po jej hrud'. Vtedy povedala synčekovi: „Ty sa musíš zachrániť. Modli sa za našu dušu.“ Na svojich ramenách držala svojimi rukami chlapca. Vlny sa však prielievali už takmer cez synčekovu hlavu a hrozila mu smrť.

V tom z malého kostolíka zatopeného vodou najvyšším oknom vyšla Panna Mária, aby vystúpila do neba. Vtedy uvidela hlavičku chlapčeka. „To dieťa patrí mne. Zoberiem ho so sebou“, povedala Panna Mária. Jednou rukou chytila chlapčeka, mysliac si, že ho ľahúčko vyzdvihne. Ale chlapec bol ťažkým bremenom. Zdvihla dieťa, ale čo sa stalo? Spolu s chlapcom vyzdvihla i matku, ktorá svojimi rukami objímala nohy svojho synčeka a aj otca, ktorý zasa držal svojimi rukami nohy svojej manželky a matky dieťaťa na svojich ramenách. Panna Mária takto zachránila celú rodinku. „Aký krásny to obraz“, zvolala Panna Mária, „aký úžasný zázrak. Zo všetkých zázrakov, ktoré Pán Boh urobil, najkrajším zázrakom je RODINA.“ A odnesla celú rodinku do neba.

Nech je to príklad, poučenie a povzbudenie pre všetky rodiny, aby žili všetky rodiny svorne, vzájomne si pomáhali, upevňovali sa v láske a vedeli si vzájomne

odpúšťať. Určite to dosiahnu, ak sa vráti do rodín úcta a modlitba k Panne Márii. Odporúčame všetky rodiny v našej farnosti pod ochranu a pomoc Panny Márie.

P. ThMgr. Milan Šamaj, farár

Modlitba a práca

Atanáz býval v Egypte, na ľavom brehu Nílu. Nemal veľký dom, ale iba chatrč. Býval úplne sám. Cez deň si zarábala na živobytie. Prevážal ľudí z jedného brehu na druhý. Raz na jeho loďku nastúpili traja chlapci. Všetci boli tak unavení, že spolu ani nehovorili. Naraz jeden z tých chlapcov si všimol, že na veslách sú vyrezané nejaké nápisy. Zbystiril zrak, ale aj tak to nemohol prečítať. Po chvíli premýšľania sa pytal starca: „Drahý otče, čo majú znamenať tie slová vyrezané na veslách? Mohli byste nám prezradiť ich tajomstvá?“ Starec prestal veslovať uprostred rieky, v ktorej sa vlny ubierali k moru. Zdvihol obidve veslá hore a až teraz mohli chlapci dobre prečítať tie slová. Na jednom bolo napísané MODLITBA a na druhom PRÁCA. „Čo to znamená?“ spýtal sa jeden z chlapcov. Starec zobral bez slov veslo, na ktorom bolo napísané PRÁCA. Keď začal týmto veslom veslovať, loďka sa stále otáčala dokola na jednom mieste a nepohybovala sa dopredu k druhému brehu. Po tom zobral veslo, na ktorom bolo napísané MODLITBA, a výsledok bol ten istý. Potom starec jim povedal: „Táto malá skúsenosť vám pomôže v živote pochopiť, že je potrebné spájať prácu s modlitbou. Ak toto nebudeme robiť, tak v opačnom prípade ostaneme stať na jednom mieste a nebudeme sa približovať k cieľu, ktorý nám určil Pán Ježiš. Už v Starom zákone nás Pán Boh pobáda k práci, keď hovorí: Naplňte zem a podmaňte si ju! Ale zároveň nám pripomína: Spomeň si, aby si deň sviatočný svätil (3. Boží príkaz)“. A potom starec pokračoval: „Šesť dní máme pracovať a siedmy deň — nedeľa — máme odpočívať, pretože je to deň nášho stretnutia

s Pánom Bohom. Stretnutie, ktoré chce Pán Boh posvätiť. Pre kresťana je deň Pánov nedeľa. Je to pamiatka na Zmŕtvychvstanie Pána Ježiša. Prví kresťania sa v tento deň schádzali k čítaniu Svätého písma a na sv. omšu. Podobne to robím aj ja. Som kresťanom. V nedeľu ma tu nikdy nezastihnute. V tento deň nepracujem. Chodievam na sv. omšu, rozjímam, modlím sa a pristupujem k sv. prijímaniu.“

Starec už ďalej nič nehovoril. Uchopil obidve veslá a zamieril k brehu. Poučenie tohoto starca je poučením aj pre našu farnosť, aj pre všetkých ľudí. Za francúzskej revolúcie zrušili nedeľu. Po čase im prestali aj voly a kone ťahať. Takže prosili potom kňazov o obnovenie nedeľ. Darmo, je to Boží zákon. Pán Boh chce týmto zákonom nilen Jeho oslavu, ale chce zachovať aj naše zdravie tela i duše.

A tiež si myslíme na Ježišov príkaz „Modli sa a pracuj“. Má to byť jedno s druhým ako dve koľajnice, a to každý deň.

Svedectvo jedného farníka — inžiniera: „Pán farár, mali ste pravdu, keď ste nás napomínali a poučovali, aby sme v nedeľu nepracovali. Vidíte, postavil som si dom. Pracoval v piatok — sviatok. Mám 40 rokov, zničil som si zdravie a ne baví ma ani ten pekný dom.“ Ako je to u nás?

Vdp. P. ThDr. Milan Šamaj, farár

Nenaučili ma modliť sa!

Dolinou stá ozvena letel

z chrámu refrénu hlas:

Oroduj za nás! Oroduj za nás!

*U päty Božej muky v tóni starej lipy
šuchol sa tieň.*

*Ťobohé chlapča v slzách zopálo ruky,
pery mu šepkali bolestnú žalobu,
na otcov, na matky, na dobu.*

*Ó, krásna Panna Mária, odpusť,
neviem sa modliť, nenaučili ma.*

*Som sirota moderných čias
i keď mám otca i mat.*

*No i ja mám srdce,
čo cíti a chce milovať.*

*Mama modliť sa nenaučila ma,
vždy vraví — nemám čas!*

*Otec — jako mnohí iní —
vždy to isté zas: práca, auto,
noviny, niet vraj čas! Niet čas!
Oni sa nemodlia. Nechcú? Nevieim!*

*Možno v tom zhone zabudli —
hanbia sa priznať
Jedno však viem — nie sú šťastní.
som sirota moderných čias,
O, krásna Pani, počuj moj hlas,
i keď mám otca i mamu,
nenaučili modliť sa!
Odpusť, prosím, Ťa, oroduj za nás!*

Zamyslenie

„Nemusia nikam chodiť, vy im dajte jest“, takto povedal Pán Ježiš apoštolom pred zázračným rozmnožením chleba zástupom. Ako ináč sa mohla javiť v Ježišovej mysli ľudská spoločnosť ako práve spoločenstvo lásky, v ktorom sa každý vie podeliť s druhým so svojim nadbytkom i málom. Nie každý má možnosť riešiť problém hladu a biedy vo svete, nie každý môže adoptovať dieťa, nie každý

má príležitosť starať sa o starých rodičov, ktorých už nemá, o bezvládných. Deliť sa možno takmer o všetko. Napríklad pomôcť so školskou úlohou (nie bezstarostne dať opisovať!), kúpiť čo len lízatko, trochu času na dobré slovo, pomôcť na dobré ciele, poskytnúť druhému miesto v dopravnom prostriedku. Pomáhajme jeden druhému a budeme šťastní. Riadme sa zlatým pravidlom Sv. Písma: „Čo chcete, aby vám ľudia robili, robte to i vy im. A čo nechcete, aby vám robili, nerobte to ani vy druhému!“ A Pán Ježiš nám hovorí aj toto: Čokoľvek urobíte jednému z mojich bratov a sestier, mne to robíte!“ Aké by to bolo krásne medzi nami, keby sme všetci podla toho robili.

Váp. P. ThDr. Milan Šamaj, farár

Zrnko múdrosti

„V každom človeku je priepasť, ktorá sa dá vyplniť jedine Bohom“ /Pascal/

„Neobzerajme sa len po sebe, čo o nás tento svet hovorí. Konečne sa pozrime aj na seba a do seba.“ /P. Šamaj/

Minulosť a súčasnosť našej obce

Ermisovi z Texasu opäť na Hukvaldech

O prijatí Ermisových na obecním úrade bolo psáno na predchádzajúcich stránkach. Já bych se s vámi ráda podělila o dojmy z jejich návštěvy dolnosklenovského mlýna. O tu projevíli zájem. To proto, že jeden z jejich předků — Florián Ermis — byl koncem 18. století pronájemcem mlýna.

Pan Josef Ondříček, jeho nynější majitel, syn posledního sklenovského mlynáře, jejich přání vyhověl. Mlýnem, který je technickou památkou a od poslední rekonstrukce v roce 1935 se nachází ve velmi dobrém stavu, je provedl. Zašli se podívat i na unikátní mlýnské kolo. Ještě před prohlídkou pan Ondříček uvedl

krátce historii. Řekl, že mlýn stál v Doním Sklenově od nepaměti a voda na kolo byla přiváděna mlýnským náhonem, společným pro panský mlýn pod hukvaldským kopcem a mlýn v rychaltickém dvoře. Rodina pana Ondříčka prostory mlýna udržuje a na návštěvu Čechoameričanů je perfektně připravila. Návštěvu mlýna je možno nabídnout i jiným zájemcům.

Po prohlídce došlo na chleba se solí a přípitek. Také koláče s tvarohem, mákem a hruškovými povidly, které napekla paní Ondříčková, hostům velmi chutnaly. Pak zbyla chvilka na povídání. Oslovila jsem pana Toma Hrnčířika, který zájezdy Čechoameričanů do naší republiky organizuje. Pan Hrnčířík je po přesli-

ci potomek rodiny Ermisů a žije v Kalifornii. Od roku 1990 začal bádát v Zemském archivu v Opavě. Jeho cílem bylo vypátrat své předky pro sestavení vlastního rodokmenu. Druhou věcí je potvrzení pravdivosti legendy o příchodu dvou bratrů Ermisů po třicetileté válce z Francie na hukvaldský hrad, kde jeden pracoval jako kameník, druhý jako kovář. Hledání se proto přeneslo i do Francie, tam je údajně na hranici s Belgií vesnice, v níž se vyskytuje jméno Ermis. Je pravděpodobně psáno s počátečním „H“ — tedy Hermis. Také v seznamu vystěhovalců u soudu je uvedeno, že se ze Sklenova vystěhoval v roce 1860 František Hermis s rodinou. I u nás se říkávalo, a ještě dnes ojediněle říká, Hermis. Ve francouzštině se počáteční „h“ nevyslovuje, proto mohlo dojít při některém zápisu do matriky k napsání jména podle výslovnosti — Ermis. Kronikář Smolík v kronice píše Ermis.

Pan Hrnčířík dále vyprávěl, že studiem matrik v okolních obcích zjistil, že rodiny Ermisů se mimo Sklenova vyskytovaly v Bordovicích, Měrkovicích, Tiché, Ryčalticích, Koloredově (dnes část Místku). Do Ameriky se vystěhovalo celkem 13 skupin. Byli to katolíci, pouze jedna rodina z Hodslavic byla evangelického vyznání. Založili tam rodiny, získali půdu

(kolik stačili obdělát) a hospodařili na farmách. Žili v českých komunitách, uzavírali mezi sebou sňatky, zachovali si jazyk a kulturu, snažili se udržovat písemný kontakt s příbuznými u nás. Paní tlumočnice, rovněž potomek Ermisů, se zmínila o dobrém vztahu rodin k černočům, kteří u nich pracovali na polích. Také vyprávěla, že postupem času se snižujícím se zájmem o zemědělství potomci prvních přistěhovalců do měst, kde se smísili s tamními obyvateli. Jako zajímavost uvedla, že rodina Ermisových z Horního Sklenova si na cestu lodí vzala sebou dva pytle sklenovských preclíků. Díky tomu prý cestu za moře přežila.

Spousta otázek zůstala nezodpovězených, škoda, že pro popovídání bylo tak málo času. Lze jen doufat, že toto milé setkání nebylo poslední.

Karla Klečková

Z kultury

VIII. ročník mezinárodního hudebního festivalu

JANÁČKOVY HUKVALDY

Snad žádný ročník nebyl postižen takovou nepřízní počasí jako ten letošní. Již úvodní představení Verdiho opery Johanka z Arcu, které dramaturgie festivalu zařadila do programu u příležitosti 100. výročí úmrtí skladatele, muselo být odvoláno a o týden později — v sobotu 23. 6. —

přeloženo do NDM. Janáčkova jednoaktová opera *Počátek románu*, která se pro dešť vloni nehrála, byla uvedena v sále základní školy. Tam se bohužel nemohl na koni projíždět pan Ján Vaculík v roli barona Adolfa. I diváků bylo málo.

V neděli 17. června odpoledne byla sehraána studenty Janáčkovy konzervatoře z Ostravy *Veselohra na mostě* od Bohuslava Martinů a večer v kapli uvedena jednoaktovka *Služka paní* G. B. Pergolesiho v podání sólistů operního souboru NDM.

I oficiální zahájení festivalu proběhlo v sobotu 23. června za deště. Přesto se pódiu v mottě sešli hosté, které krátkým projevem přivítal hukvaldský starosta pan ing. Luděk Žáček. Nechyběli mezi nimi manželé Klausovi, kteří i letos převzali nad akcí záštitu. Oba vyjádřili potěšení z toho, že mohou být účastní. Přítomni byli i zástupci sponzorů. Součástí slavnostního zahájení bylo představení Pražského komorního baletu — tanec na nebaletní skladby Leoše Janáčka a Bedřicha Smetany.

Koncertní vystoupení slovenského tenoristy Petera Dvorského, na které se těšilo mnoho návštěvníků festivalu, se pro onemocnění umělce neuskutečnilo. Navíc pro špatné počasí bylo přeloženo do sálu. Part Petera Dvorského zpíval jeho kolega Jozef Kundlák, spolu s ním vystoupila uzbecká sopranistka Natalia Ushakova, altistka Alina Gurina a polský basista Pawel Izdebski.

Zato koncert Janáčkovy filharmonie Ostrava v sobotu 30. června se vydařil. Bylo teplé počasí, skladby hrané pod taktovkou amerického dirigenta Jamese Bakera podmalovávalo šumění stromů a štěbetání ptáků. V hledišti bylo kolem 200 diváků. Následující neděli byl do programu zařazen koncert Janáčkova komorního orchestru.

Letošní ročník festivalu Janáčkovy Hukvaldy nešel ani kritice. V médiích bylo poukazováno na organizaci i skladbu programu. V žádném případě to však neznamená jeho neúspěch.

Karla Klečková

Na Hukvaldech se opět hrál Brundibár

Po pěti letech byla do programu festivalu Janáčkovy Hukvaldy opětovně zařazena dětská opera Hanse Krásky *Brundibár*. Hrá-la se jako poslední představení v úterý 3. července ve víceúčelovém sále základní školy.

V roce 1996 byl *Brundibár* hrán v prostorách hukvaldského hradu členy Meklenburské opery z Londýna, děti ze skotského města Stirling a děti naší školy. Letošní představení nastudoval se členy Moravskoslezského divadla Ostrava, dětmi z operního studia a romskými dětmi režisér Luděk Golat. I v něm v závěrečné písni vystoupily děti naší školy.

Připomeňme si, že opera byla mnohokrát hrána dětmi v terezínském židovském ghettu, také jako představení pro návštěvu mezinárodního Červeného kříže, kde měl být demonstrován bezproblémový život dětí v koncentračním táboře. Jak víme, málo jich holocaust přežilo. Z toho vycházela režie, která určila divákům kruhový prostor ohraničený ostatným drátem a dvěma strážními věžemi. Posedávající děti — převážně romské — připomínají děti židovské, vězněné v terezínské pevnosti. V kruhovém prostoru je uzavřen i orchestr, dva dozorcí si pohrávají s míčem. Setmělý sál. Pak se do napjatého ticha ozve židovská ukolébavka a po ní romská písnička. Teprve potom začne samotný děj opery o boji dětí se zlým flašinetářem Brundibárem. Spolu se zvířátky děti začnou zpívat, vydělávají pro hlavní hrdiny Aninku a Pepíčka peníze, a ti mohou koupit mlíčko pro svou nemocnou maminku. Přemůžou zlého Brundibára, který jim peníze ukradne, vyženou ho. Pak si společně mohou zazpívat: „Brundibár poražen, válku jsme vyhráli“.

Zpívají-li vedle sebe děti romské s dětmi gádžů písničky v jidiš, romštině či češtině, i to je svým způsobem vyhraná válka. Proto bylo představení dětské opery *Brundibár* v závěru letošního ročníku Janáčkových Hukvald krásnou tečkou.

Karla Klečková

Leoš Janáček

Dne 12. srpna jsme vzpomenuli 83. výročí úmrtí Leoše Janáčka. V minulém Občasníku jsme u příležitosti výročí jeho narození vzpomínali na vztah Hukvaldů k tomuto slavnému rodákovi. V tomto čísle chceme poukázat na vztah jiných k Janáčkově.

Janáčka zná celý svět. O tom se můžeme velmi často přesvědčit. Nedávná návštěva potomků rodiny Ermisových žijících v USA byla toho dokladem. Jak píše ve svém článku organizátor jejich pobytu na Hukvaldech pan Jan Ermis, jsou pyšní na to, že mají s Janáčkem společné rodiště. Znají Janáčkovu hudbu, živě se zajímali o všechno, co na Hukvaldech s Janáčkem souvisí. Pan Tom Hrnčířík z Kalifornie (rovněž potomek Ermisů), který v Americe vydává časopis pro českou komunitu, Janáčkově a Hukvaldům věnuje jeho celé jedno číslo.

Leoš Janáček měl své příznivce i v okolí Hukvald. Pan Václav Halat z Chlebovic ve svém článku nazvaném Za profesorem PhDr. Jaroslavem Slavickým pro Těšínsko píše: „Profesor PhDr. Jaroslav Slavický se narodil 11. února 1909 v lašské vesničce Zelinkovice na trase mezi Frýdkem–Místkem a Příbořem v rodině hostinského Aloise Slavického. Rušný život v hostinci u císařské silnice ho už od nejranějšího mládí přiváděl mezi lidi. Na svých cestách pěšky z Místku přes Zelinkovice, Chlebovice a Krnalovice a potom po svém chodníčku se zastavil u Slavických v Zelinkovicích a v hostinci u Bluma (hostinský Salomon Blumenfrucht) i sám Leoš Janáček. Tak aspoň vyprávějí ti dnes už nejstarší pamětníci.“

Leoš Janáček měl svou přítomností a svou rozsaftností pochopitelně velký vliv na mladého Jaroslava Slavického již od nejtutlejšího mládí a vlastně předurčil celou jeho životní dráhu jako hudebního skladatele a kulturního pracovníka. Svědčí o tom verše vyjadřující ty momenty, kdy mladý Jaroslav Slavický jako chlapec hrál Leoši Janáčkově na housle. I pravil Mistr Janáček:

*...hrej synečku hrej,
melodie tvoje jsou jak vínko rudé,
drž se synku, drž,
z tebe něco bude... „*

PhDr. Jaroslav Slavický byl celý život propagátorem Janáčka i jeho hudby. A bylo jich ještě daleko více. *Redakce*

Eva

Hrad Hukvaldy se stal 28. července jedním z padesátiosmi míst, která energická a talentovaná Henychová chce v druhé polovině roku 2001 se svým recitálem navštívit. Z nějakého otištěného rozhovoru jsem si o ní pamatoval, že hraje na kytaru a zpívá, v šestnácti letech vyhrála folkový festival Portu, konvertovala ke katolické církvi, provdala se, loni ukončila studium na konzervatoři v Praze, sama si písně skládá, hudbou se živí, prostě umí. Se zvědavostí, ale i ochotou odvážnou umělkyní alespoň trochu podpořit, jsem se vydal na hrad. Cestou jsem uviděl jediný nesměle se krčící plakát za oknem Informačního centra na Hukvaldech. Po zaplacení vstupného 50 Kč jsem ještě z budky zaslechl, že dnes je to levně neboť v tom je i prohlídka hradu za 25 korun. Deset minut před osmnáctou hodinou bylo v mottě asi 20 lidí, z obce čtyři.

Asi v 18.15 hodin se Eva objevila, místo omluvy poslala publiku (kterého mezitím přibýlo) úsměv a začala hrát. Potom řekla, že prostředí na hradě je „spešl“. Byl opravdu příjemný, teplý po večer. Mladých lidí i dětí v průběhu vystoupení pořád přibývalo. Počet domácích stoupl na deset, ale byli pod několikanásobnou přesilou cizích. Eva řekla, že na Ukrajině potomci Čechů hovoří ještě česky a místo „pojďte dál“ říkají „pojdte blíž“, a tak že to dává lepší smysl. Působila na mne dojmem člověka, který je schopen se hodně otevřít. Když uváděla svou skladbu *De-komprese*, která mívá úspěch u vězňů, ozvalo se znamenitě kýchnutí jednoho z posluchačů. Protože Evě je protestantství blízké, tak si dovolila také zaprotesto-

vat proti bezduchému televiznímu konzumentství. Zdálo se mi, že hudbou i slovem dokázala alespoň některé posluchače vtáhnout do svého bohatého vnitřního světa. A propos bych málem zapomněl poznamenat, že Eva má také svůj klub příznivců a přátel, a to se ukázalo i na hradě.

Jsem již trochu starý na to, abych na ni pokřikoval při vystoupení „zpívej ještě slavičku náš“, ale k tomu klubu se počítám (blíže evahenychova.cz). Díky pořadatelům z hradu Hukvaldy jsme Ěvu Henychovou mohli vidět, slyšet a Evě to na hradě, alespoň podle mého názoru, vyšlo.

Závěrem malá ukázka:

*Ne každý den je stvořen pro píseň
ne každou píseň ordinuju na tiseň
ne každý úsměv stojí o přízeň
ne každá voda je jen na žízeň.*

Petr Bujnoch

Celý odpolední program uváděl s vtipem sobě vlastním ing. Luboš Piskoř, stejně jako následující kolo štěstí, kde byly losovány hodnotné ceny od našich sponzorů, za což jim patří náš velký dík.

Pro ty, kdož dbají na plnění pitného režimu a stav žaludku vůbec, byl připraven bufet, kde byl k máni srnčí guláš, domácí tlačenka, pečené párky a klobásy, frgále, pivo, víno a pro děti cukrovinky a nealko. K tanci, který následoval po ukončení oficiální části dne, hrála známá skupina PREMIER.

O tom, že obecní výlet již překročil regionální rámec, svědčí i návštěva Čechoameričanů Matulů a Konvičků z Texasu a lze si jen přát, aby reference o této akci v zámoří byly veskrze pozitivní.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se postarali o zdárný průběh celé akce.

Za kulturní komisi obce Hukvaldy

Ivo Mareš

Obecní výlet

Dne 14. července letošního roku se konal pod záštitou obce v areálu koupaliště na Hukvaldech tradiční III. obecní výlet.

Celkově slunečnou atmosféru umocnilo hned v úvodu vystoupení Lašské dechové hudby mladých pod vedením p. Aloise Piskoře, ing. Lubomíra Piskoře a Petra Strakoše. I když toto hudební těleso funguje teprve dva roky, jejich účinkování se stává téměř pravidelně součástí kulturních akcí nejen v naší obci ale dokonce i v zahraničí. Lze si jen přát, aby naši malí umělci, kteří jsou za svými nástroji již vidět, foukali se stejnou vervou i nadále.

Následovalo vystoupení hasičské mládeže a ta předvedla, jak dokonale jsou mladí hasiči připraveni na hasební zásahy a nic hořícího jim není cizí.

Pro dětský potěr byly připraveny závody v hodů šípkami, běhu v gumácích, lovu rybiček, hodů míčkem na terč, přenášení kostek přes překážky. Za své úsilí byli všichni soutěžící „sladce“ odměněni.

Na hradě Hukvaldy se připravuje

Připomínáme program na měsíc září. Hned v sobotu 1. večer a v noci si opět dají dostaveníčko na hukvaldském hradě strašidla z blízkého okolí a zopakují si je o týden později — v sobotu 8. září. Pořadatelé tuto akci nazvali **STRAŠIDLA NA HRADĚ**

V sobotu 15. září předvede Komorní scéna Aréna z Ostravy divadelní představení s antickou tematikou **MÉDEIA**.

Víkend 29. a 30. září je vyhrazen přehlídce lidové umělecké tvorby z Hukvald a okolí pod názvem **VÍKEND HUKVALDSKÝCH KOLÁČKŮ A PRECLÍKŮ**.

V neděli 2. prosince se bude konat na hradě Hukvaldy tradiční **ONDŘEJSKÁ POUŤ** se mší sv. v kapli sv. Ondřeje.

Sezону roku 2001 by mělo ukončit **SILVESTŘ NA HRADĚ**, což je Silvestrovské putování za „hradní vořonkou“.

Redakce

Činnost obecní knihovny

v 1. pololetí roku 2001

Polovina roku 2001 je za námi. Tabulka, kterou vám předkládám, potvrzuje, že toto kulturní zařízení v naší obci plní svůj účel. Informace se týkají období od 2. ledna do 15. srpna 2001.

KNIHOVNA

Nově přihlášení:	9
— z toho mládež.	7
Registrováno čtenářů celkem:	433
— z toho mládež.	193
Počet návštěvníků v jednom výpůjčním dnu:	24
Počet výpůjček:	4 262

INTERNET

Počet návštěvníků:	124
Finanční úhrada:	4 186,50 Kč

Finanční úhrada za využití internetu je pravidelně jednou týdně odváděna na obecní úřad. Z rozpočtu obce byly zakoupeny nové knihy, jejichž hodnota činí 9 474,30 Kč. Nejen obec se podílí na obhacení knižního fondu. Jsou to také naši občané, kteří knihovně přispívají nejen dobrovolným finančním příspěvkem, ale také novými knihami. Je jim třeba touto cestou poděkovat. V tomto období děkují za darované knihy paní Aleně Lékové z Hukvald a MS ODS, které věnovalo knihovně 3 knihy v hodnotě 700 Kč.

Dobrovolný příspěvek ve výši 2 717 Kč byl předán obci. Čtenářům, kteří se na jeho výši podíleli, děkuji.

Svatava Hrabovská, knihovnice

Ze sportu

Fotbal úspěšně reprezentoval

Na přelomu června a července se uskutečnil již 6. ročník Středoevropských fotbalových her. Tentokrát pořadatelství připadlo na litevskou Anykščiai a přes nemalou vzdálenost od středu Evropy se opět zúčastnilo 6 mužstev z Čech, Moravy, Slovenska, Polska a domácí Litvy.

Družstvo našich fotbalistů absolvovalo náročnou dvacetihodinovou cestu z ekonomických důvodů s fotbalisty ze slovenské Krupiny. A právě slovenské mužstvo určil los našim chlapcům jako prvního soupeře. Po kvalifikačním výkonu zvítězili naši borci brankou Pavla Vichra 1:0, když dalších několik brankových příležitostí lehkovážně promarnili. Neproměňování gólových příležitostí se stalo osudným pro náš tým ve druhém zápase základní skupiny. S nejslabším účastní-

kem turnaje — polskou Wislou — prohráli 0:1. Gól padl v poslední minutě zápasu z pokutového kopu. Tento nešťastný výsledek nás poslal do boje o 3. místo proti českému mužstvu Křimic. V tomto utkání předvedli naši fotbalisté opět

velmi pohlednou hru, kterou navíc, oproti minulým střetnutím, okořenili třemi krásnými brankami. Podělili se o ně Radim Zouhar, Pavel Vicher a Robert Valenta.

Konečné třetí místo je velice pěkné, ale s hrou, kterou jsme po celý turnaj předváděli, jsme mohli pomýšlet podstatně výš. I tak se, myslím si, jednalo o dobrou reprezentaci naší obce v zahraničí.

Poděkování tedy náleží všem zúčastněným.

Vedoucí mužstva: Pavel Rek

Trenér: Antonín Štefek

Hráči: Jan Sasín, Ladislav Laník, Milan Procházka, Robert Valenta, Martin Vicher, Pavel Vicher, Michal Vicher, Jan Kosa, Jiří Škorvánek, Petr Opěla, Jiří Špaček, Radim Zouhar, Radim Štefek, Tomáš Janošek, Bohuslav Korneta.

Bohuslav Korneta

Zpráva tenisového oddílu

Dne 30. června 2001 probíhal tradiční a velmi oblíbený tenisový turnaj čtyřher Memoriál ing. Jaroslava Strakoše.

Již 12. ročníku se zúčastnilo 11 dvojic, z toho 3 z Ostravy, 1 z Frýdku-Místku, 1 ze Studénky, ostatní byli hráči místního oddílu. Účast hráčů z jiných oddílů dala turnaji punc společenské události. Hrál se systémem prodlouženého setu na 9 gamů vyřazovacím způsobem. Domácím borcům se tradičně nedařilo, ačkoliv dvojice Vít Lanča a Petr Brus si zahráli v semifinále. Oživením turnaje byla účast dvojice Českomoravské stavební společnosti Hinšta a Parmy, kteří se rovněž probjovali do semifinále. Hráči, kteří zrovna nebojovali na dvorcí, si zpříjemnili chvíle čekání fotbalkem na malé branky a bohatým občerstvením.

Jak již bylo zmíněno, do semifinále se probjovali Lanča — Brus a prohráli s dvojicí ing. Kunčický — ing. Toř 2:9. Druhé semifinále skončilo vítězstvím ing.

Č. Elbla — Hrbáčka nad Hinštem s Parmou 9:7.

Vítězem turnaje se stala dvojice ing. Kunčický — ing. Toř, když porazili ing. C. Elbla a Hrbáčka 6:4, 7:6. Finále útěchy se stalo kořistí ing. Dědka se synem, kteří porazili Kalmana se Z. Adamovským 9:7.

Turnaj splnil očekávání a ředitel turnaje ing. Tomáš Elbel, Csc. zhodnotil kladně jeho průběh a předal ceny vítězům.

Zdeněk Adamovský,

předseda tenisového oddílu TJ Hukvaldy

Víte, že...

Provoz víceúčelového sálu v Základní škole Leoše Janáčka Hukvaldy v období od 1. 9. 2001 do 31. 12. 2001

Veškeré požadavky zájemců o pronájem víceúčelového sálu do konce roku 2001 je možno podat na Obecní úřad Hukvaldy J. Michnové, tel. 699 213, mobil

0602 778638 nebo v ředitelně Základní školy Leoše Janáčka Hukvaldy A. Lérové, tel. 699 238, mobil 0604272709, kde budou také podány bližší informace. Požadavky pro rok 2002 budou registrovány v ředitelně školy.

Mgr. Alena Lérová

Obec ves spolupráci s Fondem Janáčkovy Hukvaldy oslovuje ty občany naší obce, kteří by ve dnech 29. a 30. září 2001, kdy bude probíhat na hukvaldském hradě přehlídka lidové umělecké tvorby pod názvem

VÍKEND HUKVALDSKÝCH KOLÁČKŮ A PRECLÍKŮ,

chtěli předvést na hradě Hukvaldy ukázky své řemeslné nebo umělecké tvorby. Svoji prezentaci mohou spojit s prodejem své tvorby v hradních prostorách.

Přihlášky na tuto akci lze podávat buď písemně na OÚ u paní Rekové nebo na tel. 0658 / 69 92 13

V informačním centru na Hukvaldech je možno za 25 Kč zakoupit publikaci nazvanou **Hukvaldy — hrad východně od Příbora**, v níž jsou podrobně a zajímavě zpracovány skutečnosti o historii hukvaldského hradu. Vyšla jako 4. svazek vlastivědných průvodců „Putujeme po hradech a zámcích“. Jejím autorem je Rostislav Vojkovský, který ji doplnil fotografiemi, rekonstrukcemi a kresbami. V publikaci jsou i staré fotografie ze sbírky pana Petra Axmanna z Krnalovic.

Víte, že

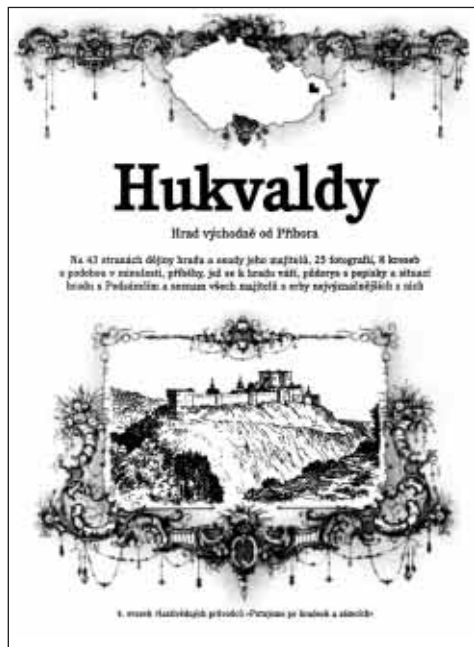
Včelí med

Člověk věděl již dávno, proč se vyplatí nepříjemné pobodání od včel při získávání jejich vysoce ceněných medových plástů vybíraných ze skalních dutin nebo stromů, kde divoké včely žily. Med a vosk byly během lidských dějin vždy vysoce hodnoceny.

Tvorba medu

Mezi živočichy, kteří si dělají zásoby, zaujímají včely zvláštní postavení. Nasbírané produkty (nektar a medovice) prodělávají pro potřeby včel nutné chemické a fyzikální změny v podobě předtrávení a konzervace. Včely nektar a medovici určitým způsobem zpracují, a tím z nich teprve „vytvoří“ med.

Určitá chemická změna nastává ihned, jakmile včela v přírodě přijme nabídnutou šťavu obsahující cukr. Během návratu domů přidá včela ke šťávě svůj enzym (ferment), který dovede štěpit složené cukry. Enzym štěpí řepný cukr (aniž se sám mění) na cukr hroznový a ovocný. Směs obou cukrů je cukr invertovaný. Přinesený cukr, ve kterém probíhá proces štěpení a přeměna na med, předává létavka úlovým včelám, které jej postupně ukládají do buněk plástu. Díky všem těmto látkám přidávaným v nepatrném

množství, stejně jako bakteriostatickým nebo baktericidním inhibinům, a dále vitamínům, vznikne po určité době hotový med. Kromě chemických změn, které v nasbíraných šťávách po přidání látek z těla včel probíhají a vedou ke vzniku medu, nastávají i změny fyzikální. Původní obsah vody se během zpracování výchozích surovin sníží na 17—20 %. Děje se to zahušťováním při postupném opakovaném předáváním surovin od včely ke včele a dále vysoušením vlivem zvýšené úlové teploty.

Takto zahuštěný med je koncentrát, který může opět přijímat vodu. Med je totiž látka hygroskopická. Včely tomu ale zabrání, protože buňky, ve kterých je vyzrálý med, přikryjí vrstvou vosku — buňky zavíčkují.

Druhy medu

V zásadě rozlišujeme medy květové a medovicové. Z květových medů jsou nejznámější především řepkový, vřesový, smetankový a v neposlední řadě akátový. V ovocnářských oblastech nebo oblastech s vysloveně květovou snůškou získá včelař většinou smíšený květový med, protože různé medonosné rostliny kvetou současně nebo krátce po sobě. Med ze smetanky je často smíchán s medem z ovocných stromů a lučních květin. Znalci květového medu dávají přednost právě tomuto medu, protože směs z různých snůšek dává mimořádně bohatý, a proto plnohodnotný med s vynikající vůní. V převážné většině případů je tento med světlý, v tekutém stavu zlatožlutě zbarvený. Čistý jednodruhový med, např. řepkový, můžeme získat pouze tam, kde se příslušná rostlina pěstuje na velkých plochách.

Lesní med může být medem smíšeným, pocházejícím z květové a medovicové snůšky. Jednodruhový lesní med ale můžeme získat častěji, protože při medování smrků a jedlí se jedná o snůšku velmi vydatnou a kvetoucích rostlin je v tuto dobu málo, nebo nejsou žádné. Začátkem medování smrků, někdy v polovi-

ně června, kvetou v lese maliny. Při odebrání tohoto medu se nevyhneme tomu, že je přimíchán i v plástech se nacházející med z jarní snůšky. Barva takového medu již není žlutá, ale přechází do světle nebo tmavohnědé. Není také tak sladký jako čistý med květový. Tento med může být ještě obohacen medovicí z dubů, javorů a jiných listnatých stromů. Pojem medovicový med používáme tehdy, jestliže se jedná o jednodruhový med z určitého druhu snůšky.

Nabídka medovice ze smrků a jedlí je v některých letech tak vydatná, že včely produkují druhově čistý smrkový nebo jedlový med. Zatímco smrkový med je světle až tmavohnědý, je med jedlový tmavý tmavězelený až téměř černý. Tyto druhy medu mají mimořádně kořenitou vůni. Z tohoto důvodu jim mnozí milovníci medu dávají přednost. Na rozdíl od medů květových a lesních neobsahují jedlové medy téměř žádný pyl.

Uskladňování medu (pro dlouhodobé uskladnění)

Včelí med uchováváme v dobře uzavíratelných nádobách, určených pro potravinářské účely, nejlépe v tmavých místnostech, které mají pokud možno stálou teplotu kolem 10 °C. Nádoby musí být dobře uzavíratelné, protože med ochotně přijímá nejen vodu, ale i cizí pachy. Kotelná nebo půda se pro delší skladování medu nehodí. Bezvadně vytočený a uložený med vydrží bez změny kvality 3—4 roky.

Krystalizace a tuhnutí medu

Nejen včelaři, ale i mnoho spotřebitelů medu ví z vlastních zkušeností, že některé druhy medu ztuhnou rychle, některé po určité době a některé neztuhnou nebo nezkystalizují vůbec. Nemá to nic společného s přidáváním cukru. Je to pouze zcela přirozená vlastnost medu. Med je ve své prodejní podobě prakticky přesycený roztok. V tekutém stavu vydrží jenom určitou dobu. Pomalu přechází do pevného, případně krystalického stavu.

Může to dojít tak daleko, že med dostaneme z nádoby jen s velkou námahou.

U jednotlivých druhů medu je různý poměr hroznového a ovocného cukru. Medy s vyšším obsahem hroznového tuhnou rychleji. Mezi tyto druhy počítáme med řepkový, smetankový a částečně i medy z ovocných stromů. Pokud je v medu vyšší obsah cukru ovocného, trvá tuhnutí dlouho, někdy dokonce velmi dlouho. Typickým příkladem je med akátový, který může zůstat v tekutém stavu až dva roky. Medovicové medy — pokud jde o tuto vlastnost — jsou někde mezi tím; tuhnou několik týdnů nebo měsíců.

Výjimku tvoří medovicové medy, které obsahují melecitózu. Tento trojitý cukr je složen ze dvou molekul cukru hroznového a jedné molekuly cukru ovocného. V některých letech se vyskytuje ve zvýšené míře. Výchozí surovinou je většinou smrková a modřínová medovice. V modřínovém medu se může obsah melecitózy zvýšit až na 38 %. Takový med zkrystalizuje již v plástech a nedá se vůbec vytočit. Při menším obsahu melecitózy, např. v medu smrkovém, se med vytočit částečně dá, ale v nádobě pak ztuhne velmi rychle. Je to ale med kvalitní a chuťově velmi dobrý. Znalci jej dovedou ocenit. Ze zkrystalovaného medu můžeme bez poškození udělat tekutý zahřátím na vodní lázni na teplotu 40 °C. Tuto metodu lze doporučit pro malá množství medu do 2,5 kg.

Příliš vysoká teplota medu škodí. Pouhé delší zvýšení teploty nad 45 °C poškodí enzym invertázu, která je termolabilní; krátkodobý ohřev na 70 °C ji zničí. Takový med nemůžeme již označit jako přírodní. V některých zámořských zemích se stalo bohužel zvykem zahřívát med na teplotu 70—75 °C. Schopnost krystalizace se tím podstatně zmenší, nebo dokonce odstraní. Tato metoda byla vypracována proto, že většina zákazníků požaduje med tekutý. Tento med může stát v regále dlouho, aniž zkrystalizuje. Není to ale již plnohodnotný med.

A na závěr — nikdy nepoužívejte mikrovlnou troubu!

Med jako potravina a lék

Protože cukry koncentrované v medu jsou invertované, může je lidské tělo velmi rychle využít. Každý ví, že čistým hroznovým cukrem se dá zvyšovat tělesný a duševní výkon. Med kromě toho obsahuje mnoho dalších látek, které jsou pro člověka prokazatelně užitečné.

Můžeme předpokládat, že vynikající účinky medu jsou dány vysokým podílem invertovaných cukrů a obsahem minerálních látek, které se dostanou do celého těla. Především musíme jmenovat vápník, železo, kobalt, fosfor a kyselinu křemičitou. V této formě cukr přechází přímo do krve a zajišťuje rychlou výživu a náhradu spotřebované energie svalů. Pro tělesně těžce pracujícího člověka, a zejména pro sportovce je med ideálním zdrojem energie.

Radomír Hykl ml.

Inzerce

PRODEJ DRŮBEŽE DRŮBEŽÁRNA PŘÍBOR-KLOKOČOV

nabízí:

KUŘICE - hnědé Shaver,
špičkové nosné plameno vhodné pro
domácí chov, od stáří 9-ti týdnů.
Zahájení prodeje v září.

JATEČNÉ KRŮTY

- připravujeme prodej jat. krůt - koncem září

Bližší informace na tel. č.:

0602 78 77 79

nebo

0656 852 752

Fa Petr Šlachta ml. si Vám dovoluje oznámit otevření nové prodejny
ve Frýdku–Místku

Rádi vám poskytneme tyto služby:

DIGITÁLNÍ EXPRES STUDIO POLAROID
(průkazová fotografie na počkání s možností okamžitého přefocení zdarma)

FOTO REPORTÁŽE
(svatební obřady, rodinné oslavy, reklamní foto)

ATELIÉRNÍ FOTOGRAFIE
(děti, svatby, zvířecí miláčci, tabla, portréty)

SBĚRNA FOTO MORAVA
(fotografie 9x13 cm již od 2,90, fotografie z fotografic,
zvětšování fotografií až do formátů 100 x 100 cm)

PRODEJ FOTO PŘÍSLUŠENSTVÍ
filmy, alba, rámečky, fotoaparáty

OSTATNÍ SLUŽBY
fotografie na trička, hmičky, puzzle
fotografie s textem, fotografie na porcelán (pomníky)

FOTOCENTRUM ŠLACHTA
Po – Pá 8.00 – 17.45 hodin
FARNÍ NÁMĚSTÍ 57 (u kostela sv. Jakuba)
739 02 Frýdek–Místek
Tel.: 0777/ 81 81 61, 0608/ 81 81 61

Nepřehlédněte

Vážení čtenáři.

Uzávěrka příštího čísla Hukvaldského občasníku bude 23. října 2001. Do té doby nám, prosím, zasílejte své příspěv-

ky i dotazy. Můžete je předat kterékoliv člence redakční rady. Rozhodování o zařazení příspěvků je v kompetenci redakční rady. Přípomínky a stížnosti na činnost redakční rady je nutno předkládat radě obce, která je zřizovatelem redakční rady.

Redakční rad